

مجله علمی و ادبی

شماره ۱۰۰ - زمستان ۱۳۸۵ - ۱۳۸۶

مجله علمی و ادبی
شماره ۱۰۰ - زمستان ۱۳۸۵ - ۱۳۸۶

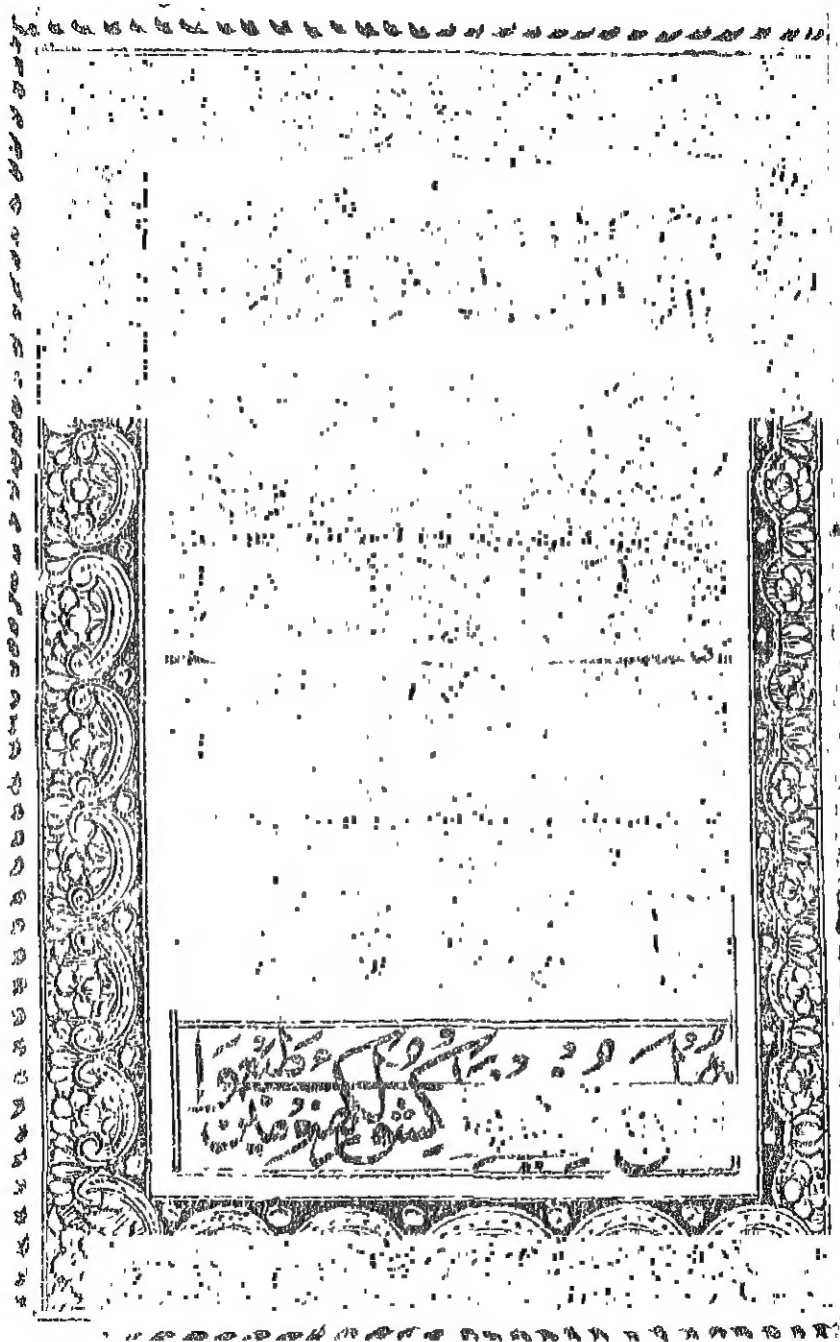
مجله علمی و ادبی
شماره ۱۰۰ - زمستان ۱۳۸۵ - ۱۳۸۶

اطلاعی اس مطبع میں ہر علم و فن کی کتب کا ذخیرہ ہے۔ دار فروخت کے لیے موجود ہے۔ ہر کسی
 فرست موصول ہر ایک شائق کو چھاپخانہ سے مل سکتی ہے۔ جس کے معانی و ملاحظہ سے شائقان اصلی حالت
 کتب کے علوم و فنون پر قیامت ہی ازان ہو اس کتاب کی شکل و بیچ کے تین صفحہ جو سادہ ہیں
 اولین بعض کتب نہ سب امامیہ کی دج کرتے ہیں تاکہ جس فن کی یہ کتاب ہو اس فن کی ادب ہی
 کتب موجودہ کارخانہ سے قدر دانوں کو آگاہی کا ذریعہ حاصل ہو۔

کتب و کتب	کتب و کتب
کتب و کتب	کتب و کتب

الوقف للہ
 منہ انساب - حق العباد العبد الفانی
 محمد علی خان القادر خان بادشاہ افغانی
 رئیس
 ساکن بلالہ ملتان فی الہند

<p>ملازمہ یا قریبی کسی کی جو نہایت خوبی کے ساتھ ایضاً ہو مولوی سید محمد حسین صاحب کشور کا اس طرح میں چپی ہو</p>	<p>پہلی ترجمہ ہندی - فقہ اشاعشری مصنفہ مترجمہ یا فطی - تحقیقہ العوام - ساکن فقہ مصنفہ حسامی حسین علی صاحبہ -</p>
<p>خلافت المسائب - یہ کتاب مصائب انبیا علیہم السلام میں مشہور و مطبوع عالم ہوتا تھا ملکہ علماء و کرام زبدۃ فضلا و ذوی الاحترام</p>	<p>حاجیہ العرائس - عوام عورت اور بچے کے لئے مصنفہ مولوی احمد علی -</p>

ہر چند کہ درود طوسی علیہ الرحمہ بعض کتب میں مذکور ہے لیکن آل اس درود کی دعا
توسل پر ایسی باعث ہے اس درود کا اعتبار ہو سکتا ہو اور قاعدہ اور طریقہ اس درود کا
یہ کہ اگر جب کوئی اس دعا کے عمل کو شروع کرے تو ایک دُشمن سے شروع کرے اور دوسرے
دُشمن کو تمام کیسے مگر پہلے شروع کرنے سے غسل کرے اور لباس پاکیزہ پہنے اور غطر لگائے اور
وقتِ پڑھنے کے خوشبو اپنے پاس رکھے کہ خدا سے تعالیٰ انکی برکت سے دعا قبول فرماتا ہو اور
ہر روز گیارہ بار پڑھے اور سب بار شروع کرتے وقت اور سب بار تاسی کے بعد یہ درود مختصر
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اور دوسرا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی کُلِّ نَبِیٍّ کہ ایک ہفتہ سے
شروع کرے اور دوسرے ہفتہ تمام کرے اور ہر روز نو مرتبہ پڑھے اور اگر ہمیشہ صبح کی نائے کے بعد بھی ایک بار پڑھ لیا کرے
تو دُشمن ہر روز درود خوش اسلوب یہ ہر نقل شدہ صحیحہ طبعیہ این طہران کی مع ترجمہ بان اردو ہے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَكْبَرُ وَلَيْسَ بِكَ شَيْءٌ وَّ اَنْتَ الْاَشَدُّ وَلَيْسَ بِكَ شَيْءٌ وَّ اَنْتَ الْاَبَدِيُّ وَلَيْسَ بِكَ شَيْءٌ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَكْبَرُ وَلَيْسَ بِكَ شَيْءٌ وَّ اَنْتَ الْاَشَدُّ وَلَيْسَ بِكَ شَيْءٌ وَّ اَنْتَ الْاَبَدِيُّ وَلَيْسَ بِكَ شَيْءٌ

فَوْقَكَ شَيْءٌ وَّ اَنْتَ الْبَاطِنُ وَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ

شَيْءٌ يَا كَاثِمًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّ يَا بَاقِيًا بَعْدَ فَتَاءِ كُلِّ شَيْءٍ

كُلِّ شَيْءٍ وَّ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ اقْرَبُ اِلَىَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

يَا مَنْ هُوَ اقْرَبُ اِلَىَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

يَا مَنْ هُوَ اقْرَبُ اِلَىَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

لَيْسَ بِكَ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْغِ وَقَلْبِهِ

جبرائیل کہتا ہے کہ وہ شخص کہ عامل ہوتا ہے درمیان آدمی اور دل اس کے

يَا مَنْ يَنْظُرُ الْكَافِيَ الْيَا مَنْ لَيْسَ كَيْفُ

اگر وہ شخص کہ وہ عیشی اعلان ہے کہ وہ شخص کہ نہیں ہے مانند اس کے کوئی نہ

وَهُوَ الْيَمِينُ الْبَصِيرُ يَا مَنْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اور وہی سچے اور یمن پر اور شخص کہ اوپر ہر شے کے قدر کرنے والا

اقْبِضْ مَا جِئْتَنِي وَاعْطِنِي سُؤْلِي وَفَرِّجْ عَنِّي

بر لا غنیمت میری اور غنایت کر مجھے سوالات میرے اور کشائش دے

كُنْ لِي وَكَفِّ مَهْمَاتِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ

خداوندی است اور کفایت دے کہ کاموں میرے کی بھرت دے اور آل محمد کے پاک

الطَّاهِرِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اور پاکیزہ ہیں شروع کرتا ہوں میں بسم اللہ کہ جو رحمن اور رحیم ہو یا اللہ

صَلِّ وَسَلِّمْ وَنَرَادُوبَارِكْ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

درود اور سلام بھیج اور زیادہ کر اور افزائش کر اور نبی

الْحَرَامِيِّ الْقُرَشِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ الْأَكْبَرِيِّ النَّصْرَانِيِّ

ہشتمی و اسعرب کے قریشی مکہ اور مدنی اکبری نصرانی

الْهَاشِمِيِّ وَالرَّسُولِ الرَّضِيِّ السَّيِّدِ الْبَغِيِّ السَّراجِ

ہاشمی کے اور رسول رضی سید البغی السراج

فرمودہ طوسی

أَبُو الدُّرِّيِّ الْكُتَيْبُ بْنُ الْمُنْذِرِ صَاحِبُ الرِّقَابِ

روشن بیکر روشن ستاره درخشند صاحب عزت

وَالسَّكِينَةُ الْمَذْفُونِ بِأَرْضِ الْمَدِينَةِ الْعَبْدِ

اور آرام کے ذنب بیکر بچ زمین پر بیکر بندہ

الْمَوْثِقِ وَالرَّسُولِ الْمُسَدِّدِ وَالْبَشِيرِ الْمُبَشِّرِ

راستگار اور پیکر راستگو اور بشارت دینے والے خبرگر

الْمُصَلِّ الْفَاضِلِ الْكَافِي حَبِيبُ الْوَالِدِ الْعَالَمِينَ

بند پروردگار بزرگ تر از پادشاهان پوری دنیا خدا کے جان کے بیٹے عالموں کے

وَمُتَّبِعِ الْمُرْسَلِينَ وَمُخَالِفِ الشُّبُهَاتِ وَمُتَّبِعِ الْمَذْمُومِينَ

اور پیروار پیغمبروں کے اور مخالف شکوک کے اور پیروار مذکورہ لوگوں کے

وَسَيِّدِ الْعَالَمِينَ أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ

اور سرور عالموں کے ابو القاسم محمد درود خدا اور پروردگار کے

وَالِهِ وَسَلَّمَ الصَّالِحِ وَالسَّلَامِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِكَ

اور آل اس کے اور سلام رحمت اور سلام اور برکت اور اوہان پروردگار کے

عَلَى الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا إِمَامَ الرَّحْمَةِ وَتَوْفِيقِ

ابو القاسم اور رسول خدا کے ای پیشوا رحمت کے اور توفیق کے

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا

اے اہمیت خدا کے اوپر خلق اس کے اے سرور و بارگاہ اے اور امانت دار ہمارے

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَلَّيْنَاكَ إِلَى اللَّهِ

محققین کو نوح کرانے اور شفاعت کا یہی معنی اور سبک کیا جتنے تیرے واسطے سے جان خدا کے

وَقَدْ مُنَّاكَ بَيْنَ يَدَي حَاجَاتِنَا يَا وَجِيعًا عِنْدَ

اور پیش کیا جتنے تم کو رو برو اپنی حاجتوں کے ای صاحب عزت نزدیک

اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَسْمِعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ الْحَمْدُ

خدا کے انج دنیا اور آخرت کے طاعت کرو واسطے ہمارے نزدیک خدا کے اے خدا

صَلِّ وَسَلِّمْ وَنِزْدَ وَبَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الْمَطْمَعِ

درود اور سلام بھیج اور زیادہ کر اور ازادیش کر اور سردار

وَالْإِمَامِ الْمَظْفَرِ وَالتَّجْمَاعِ الْغَضَنَفِرِ إِنِّي شَبِيرٌ وَهَبْ

اور امام مقیم اور بہادر شہر دہندہ ہاں شہید اور ہب

وَقَالِيعَ بَابِ خَيْرٍ قَاسِمِ طَوْنِي وَسَقَرِ لَا تَزَعْ

اور کہہ دے واسطے دروازہ خیر کے تقسیم کرنے واسطے طعن اور دوزخ کے کشادہ پیشانی

الْبَطِينِ الْأَشْرَفِ الْمَكِينِ الْأَشْجَعِ الْمُتَيْنِ الْعَارِفِ

بزرگ شکر صاحب رتبه بڑے بہادر مغبوط خدا شناس

الْمُتَيْنِ النَّاصِرِ الْمُعِينِ وَلِيِّ الدِّينِ الْوَالِيِ الْوَلِيِّ

ظاہر مددگار معین دوست دین کے حاکم دوست

السَّيِّدِ الرَّضِيِّ الْإِمَامِ الْوَصِيِّ الْحَاكِمِ بِاللَّهِ

سردار پسندیدہ امام وصی حاکم اور بہ خلق کے مالک

دروود طوسی

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَنَّانِ الْمُبْدِي الْغَنِيِّ الْكَافِي

روحانی کے دوست برگزیدہ دفن کیے ہوئے بیچ زمین بھٹکے شیر ادلاء

طَالِبُ مَطْهِرِ الْغَرَائِبِ وَمَطْهِرِ الْعَجَائِبِ وَمُفَرِّقِ

طالب کے ظاہر کرنے والے نامہ کاروں کے اور عجائبیہ طور چیزائے عجیب کے اور پریشان کن

الْكَتَائِبِ وَالشَّهَابِ الشَّاقِبِ وَالْهَيْرِ الثَّالِبِ

لشکاروں کے اور ستارے روشن اور شیر بڑے بہادر

وَذَمَّةٍ دَائِرَةِ الْمُطَالِبِ أَسَدِ اللَّهِ الْغَالِبِ

اور نقطہ دائرہ طالب کے شیر اللہ کے غالب غالب

كُلِّ عَالِبٍ وَمَطْلُوبٍ كُلِّ طَالِبٍ إِمَامِ الْمُشَارِقِ

ہر غالب کے اور مطلوب کے ہر طالب کے واسطہ ہر دعا کرنے والے امام مشرق

وَالْمَغَارِبِ مَوْلَانَا وَمَوْلَى الثَّقَلَيْنِ إِمَامِ الْمَسْجِدِ

اور مغربوں کے آقا ہمارے اور آقا دونوں جان کے امام مسجد

وَالْأَكْبَرِ الْمَاطِلِقِ وَارِثِ عَلَمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

اور امیر مطلق وارث علم اولین و آخرین

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ

امیر مومنوں کے اور امام پرہیزگاروں کے والد متقین کے علی

بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

بیٹے ابی طالب کے ادب آگے سلام درود اور سلام اوپر تیرے

قَدْ رَأَى الْخَفِيَّةَ قَبْرَ الْمَدْفُونَةِ سِرًّا الْغُصْبَةِ

اور وہ نے خفیہ قبر مدفونہ سیرا غصبہ کی نگاہ سے دیکھا

جَهْرًا سَمِعَ النِّسَاءَ لَا نِسِيَةَ الْحَوَارِءِ أَمْلًا

جہرا سمع النساء لا نسیۃ الحواریۃ املًا

النَّبِیَّاءِ الْجَبَّارَاتِ خَيْرٌ لَا نَبِیَّاءِ الطَّاهِرَاتِ الْمَطْمَرَاتِ

النبیات الجبارات خیر لا نبیات الطاہرات المطمرات

الْبَتُولِ الْعَذْرَاءِ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ

البتول العذراء فاطمة الزهراء صلوات اللہ علیہا

عَلَيْهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى خَيْرِ بَيْتِكَ

علیہا الصلاۃ والسلام علیک وعلیٰ خیر بیتی

يَا فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءِ يَا بَيْتَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ

یا فاطمۃ الزہراء یا بیت محمد رسول اللہ

يَا أَيَّتُهَا الْبَتُولُ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ يَا بَضْعَةَ النَّبِيِّ

یا ایٹھا البتول یا قرۃ عین الرسول یا بضعۃ النبی

يَا الْمَسْبُطِينَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَتَنَا

یا المسبطين یا حجۃ اللہ علی خلقہ یا سیدتنا

وَمَوْلَانَا تَائِدًا وَجِهْنَا وَاشْتَفَعْنَا

وہمولا نا تائدا و جہنا و اشتفعا

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْهِ

اور وسیلہ کیا جس نے ساتھ تو تھا یہ طہن خدا کے اور پیش کیا جس نے

سَاجِدَاتِنَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعِي لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

عاجدوں کے اور صاحبِ قیام نماز کے خدا کے شفاعت کر تو ہمارے ہمارے خدا کے

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الْمُجْتَبَى

اے خدا درود اور سلام بھیج اور باریک دیکھ اور افزائش کر اور بر سر دار مقبول

وَكَلَامِ الْمَرْبِيِّ وَسَيِّدِ الْمُصْطَفَى وَابْنِ الْمَرْضِيِّ

اور کلام واسطہ امید اور سبط مصطفیٰ اور بیٹے مرضی کے

عَلِمَ الْهَدَى الْعَالِمَ الرَّفِيعِ ذِي الْحَسَبِ الصَّمِيعِ

فشانِ رہنمائی عالمِ بلند آوازہ صاحبِ جبروت

وَالْفَضْلِ الْجَمِيعِ الشَّافِعِ ابْنِ الشَّافِعِ الْمُقْتُولِ

اور فضلِ تمام کے شفاعت کردار والے بیٹے شفاعت کر کے قاتل کے کشتہ کیے گئے

بِالسَّيِّدِ النَّقِيعِ الْمَدْفُونِ بِأَرْضِ الْبَقِيعِ الْعَالِمِ

سائنقہ زہر قاتل کے دفن کیے ہوئے پنج زمینِ بقیع کے جاننے والا

بِالْقَرَأِئِصِ وَالسُّنَنِ صَاحِبِ الْجُودِ وَالْمِنَنِ

رفیوں کے اور سنتوں کے خداوند جوانِ مردی اور احسان کے

دَافِعِ الْفِتَنِ مَظْهَرِ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ الَّذِي

دور کر کے دامنِ فتنہ اور فتنہ کے دور کر دہرے ہوا ہے اور وہ کہ پوشیدہ ہی اور وہ کہ

يَا حَسَنُ عَدِيٍّ مَدَانِيحِهِ لِسَانُ الْحَسَنِ لِأَمَامِ الْمُؤْمِنِينَ

عاجز ہوں کہ شکر کر کے تعریفوں آنکھ سے زبان زبان آوروں کی امام امین

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُسْتَحْسِنِ لِأَمَامِ بِالْحَقِّ يَا حَسَنُ الْحَسَنِ

اور زہر دینے والے امتحان کیے گئے امام حسن ابو محمد

عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّلَوَةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ

اور آپ کے سلام رحمت اور سلام بہتر امیر ابو محمد

يَا حَسَنُ ابْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْمُجْتَبَى يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنَ

امیر حسن بن علی کے اور نبی کیے گئے خدا کے اور فرزند رسول خدا کے اور فرزند

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْبَتُولِ الطُّهْرَةِ الطَّاهِرَةِ

امیر مؤمنین کے امیر و شہنشاہ چشم بے لک و پاکیزہ و پاک

يَا سَيِّدَ سَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ

امیر سردار ہمارے خدا اور نبی کے اور حجت خدا کے اور مظلوموں کے

يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نَقُوجُّهُنَا وَاسْتَشْفَعُفُنَا

امیر سردار ہمارے اور اعراف ہمارے تحفین کہ جو ہم کو چاہتے اور شفاعت فرما دے ہمارے

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيِ

اور وسیلہ گردانے ہمیں طرف خدا کے اور پیش کیا دے ہم کو رو بہ و اپنی

حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

حاجتوں کے امیر صاحب عزت و شرف خدا کے شفاعت کرو دے ہم کو اپنے پاس اپنے

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَنُرِّحْ وَبَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الرَّكِيِّ

اے خدا درود اور سلام بھیج اور زیادہ کر اور انرا پیش کر اور سرخ طائر کر و دنیا کے

وَأَلَا مَا الْعَابِدِ الرَّكِيمِ السَّاجِدِ زَيْنِ الْمَنَانِ

اور اہم عبادت کرنے والے رکوع کرنے والے سجدہ کرنے والے زینت عہدوں کے

وَالْمَسَاجِدِ وَلِيِّ الْمَلِكِ الْمَلِكِ قَتِيلِ الْكَافِرِ

اور مسجدوں کے دوست بادشاہ بزرگ کے قتل کجہ ہونے کا

الْمَلِكِ صَاحِبِ الْفَتْحِ وَالْكَرْبِ وَالْبَلَاءِ الْمَدْفُونِ

ملک خدا کے صاحب فتح و محنت اور سچ اور بلا کے مدفون کے

يَا رُحْمَنُ كَرِّبْ أَعْيُنَ رُسُلِ الثَّقَلَيْنِ وَتَعَدِّ

یہی رحمن کر بلا کے رسول جن اور اشخاص کے اور روئیں

الْعَيْنَيْنِ وَتُرْكِي الْعَصْرَيْنِ وَابْنِ إِمَامِ الْكُوْنِيَيْنِ

دو آنکھوں کے اور بکریہ والدین کے اور بیٹے امام دو آنکھوں کے

مَوْلَانَا وَمَوْلَى الثَّقَلَيْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ

مولانا کے اور آقا دو آنکھوں کے ابو عبد اللہ الحسین

عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

اوپر آئے سلام رحمت اور سلام اور بر خوار

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا حَسِينَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الشَّهِيدُ

اے ابو عبد اللہ اے حسین بیٹے علی کے اے شہید

الْمُظْلُومِ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

ظلم کئے گئے اے بنیے رسول خدا کے اے بنیے امیر المؤمنین کے

يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ يَا سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْبَيْتِ

اے بنیے فاطمہ زہرا کے اے سردار اے جوانان اہل بیت کے

يَا أَبَا الْكَافَّةِ أَطْهَارِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ

اے بابہ اہل کافہ پاکیزہ کے اے حجت خدا کے اور خلق اُس کے

يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا لَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا

اے سردار اور آقا ہمارے ہمیں رجوع کی اور شفاعت چاہی رہیں

وَقَدْ سَلَّيْنَاكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ

اور وہیں کیا پہنچے تمکو طرف خدا کے اور پیش کیا پہنچے تمکو رو بہ رو اپنی

سَاحِبِائِنَا يَا سَيِّدِي ائْتِنَا بِشَفْعِكَ لِنَا عِندَ اللَّهِ

حاجتوں کے اے صاحب ہمارے تیرے پاس آئیے ہمیں شفاعت کرو واسطے ہمارے نزدیکی خدا کے

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ بَارِكْ عَلَى أَبِي الْأَكْمَلِ

اے خدا رحمت اور سلامتی بھیج اور زیادہ کر اور باریک کر اور پروردگار اعلیٰ کے

وَسَيِّدِ الْأَمَّةِ وَكَاشِفِ الْعَمَةِ وَوَلِيِّ النِّعَمَةِ

اور چران امت کے اور مٹوانے دوائے غم کے اور صاحب نعمت کے

وَمُخَيِّ السُّنَّةِ وَسَيِّدِ الْهَمَّةِ وَسَيِّدِ السُّلْطَانِيَّةِ

اور زمامدار سنت کے اور بلند ہمت کے اور بلند سلطنت کے

وَإِيْسَى الْكَرْبِيّ وَصَالِحٌ مِنَ الْمُتَّقِينَ

اور دوست اندوے اور صاحب توحید کے افریقہ کے

يَا زَيْنَ الدِّينِ الْبَرَّ الْبَرَّ مِنْ كُلِّ نَفْسٍ وَتَقِيْنِ زَيْنَ الْعَالَمِينَ

یہ زین بن مریم پاکیزہ اور پاکیزہ ہر نفس اور عیب سے زینت عالمین

وَسَيِّدِ السَّاجِدِينَ لَا مَكْرَمَ بِالْحَقِّ إِلَّا بِكَ

اور سردار سجدہ کرنے والوں کے امام بحق کے

عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ أَلَيْسَ بِكَ وَاللَّهِ لَا مَكْرَمَ

علیٰ زین حسین کے اور ان دونوں کے سلام رحمت اور سلام

عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَالَمِينَ

اور محمد سے اور اب محمد احمد علیٰ فرزند حسین کے اور زینت عالمین کے

أَيُّهَا السَّيِّدُ يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ يَا بِنَّ أَصْبَرَ الْمُؤْمِنِينَ

ایہ سجاد احمدیچے رسول خدا کے احمدیچے امیر المؤمنین کے

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا زَيْنَ الدِّينِ يَا زَيْنَ الْعَالَمِينَ

ای حجت خدا کے اور ظن اس کے احمدیچے سردار ہمارا اور آقا ہمارے تحقیق

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَلَّيْنَا بِكَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ

کہہ رہے ہیں تیری جانب اور تیری شفاعت چاہتے ہیں اور وسیلہ کیا ہیں تھو تیری طرف خدا کے

وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيِ سَاجِدَاتِنَا يَا زَيْنَ الْعَالَمِينَ

اور پیش کیا ہے ہم کو رو بہد اپنی حاجتوں کے احمدیچے تیرے نزدیک خدا کے

درود طویلی

۱۰

اَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَسَلَّمَ وَبَارِكُ

وَسَلَامٌ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أُولِي الْأَرْوَاحِ الطَّاهِرَةِ

عَلَى أَسْمَائِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَأَعْزَابِهِمْ وَأَعْمَارِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

بَنِّ عَلَيَّ أَيُّهَا الْبَاقِرُ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنِي

بیٹے علی کے اور بابر اور فرزند رسول خدا کے اور بیٹے

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا

امیر المؤمنین کے اور حجت خدا کے اور خلیفہ اس کے اور سردار ہمارے

وَمَوْلَانَا يَا تَوْجَّهَنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا إِلَيْكَ

اور امی آقا ہمارے تحقیق کہ رجوع کی جگہ اور شفاعت بنا چاہتے ہیں اور وسیلہ کیا جیتے ہو

إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا

طرف خدا کے اور پیش کیا جیتے ہو روبرو اپنی حاجتوں کے اور

وَحَيِّهِمَا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ

صاحب مرتبہ نزدیک خدا کے شفاعت کرو واسطے ہمارے نزدیک خدا کے خداوند رحمت

وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى الصَّادِقِ الصِّدِّيقِ

اور سلام بھیج اور زیادہ کر اور افزایش کر اور ہمہ صادق نہایت راستہ گو

الْعَالِمِ الْوَسِيِّ الْحَكِيمِ الشَّفِيقِ وَالْهَادِي السَّوَامِ

عالم مقبوط صاحب علم مہربان اور ہدایت کرنے والے طرف برابر

الطَّرِيقِ سَاقِي شَيْعَتِهِ مِنَ الرَّحِيقِ وَمُصَلِّغِ

۱۵۰ کے بلانے والے اپنے شیعہ کے شراب خالص بہشت سے اور پہنچانے والا

أَعْدَائِهِ إِلَى الْحَرِيقِ صَاحِبِ الشَّرَفِ الْبَدِيعِ

اپنے دشمنوں کے طرف آگ کی سوزان کے صاحب شرف نامور

وَالْحَسْبُ الْكَفِيُّ وَالْمُجِدِّي الرَّقِيقُ وَالْقَضِي الْعَزِيزُ

اور حسب بزرگ و بزرگی ساقی اور قضا تمام

الَّذِي شَرَفَتْ بِمَجْدِهِ الطَّاهِرُ مَنْ الْبَلَاءِ

وہ کہ شرف پاتا بسبب جسم پاکیزہ کہ ازین بپوش

الْمُهَذَّبُ الْمُرِيدُ الْمُسَيِّدُ الْمُسْتَدِيرُ وَالْوَاسِعُ

پاکیزہ ہوئے مود پاس گئے سردار نیکو بیکوئے اور امام

الْمُجِدِّي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا

بزرگی دینے ہوئے ابو عبد اللہ جعفر بیٹے محمد کے اور برکن دوزخ

السَّلَامُ الصَّلَوْتُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

سلام رحمت اور سلام اور بپوشا ہے ای ابی عبد اللہ

يَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الصَّادِقُ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ

ای جعفر بیٹے محمد کے ای راستگو ای فرزند رسول خدا کے

يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا حَبِيبَةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ

ای فرزند امیر المؤمنین کے ای محبت خدا کے اور خلق آسمان کے

يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا يَا كَوْجَهْنَا وَاسْتَشْفَاؤَنَا

ای سردار ہمارے اور امان ہمارے خفین کہ رجوع کی پینے اور شفقت جاری پینے

وَقَدْ سَلَّمْنَاكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ

اور وسیلہ کیا بچے تمکو طرف خدا کے اور پیش کیا بچے تمکو رو برو

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِالْحَقِّ الَّذِیْ فِیْهِ الْمُسْتَضِیْءُ وَالْمُسْتَضِیْءُ بِالْحَقِّ الَّذِیْ فِیْهِ الْمُسْتَضِیْءُ

اور میں خدا کے بارے میں سوال کرتا ہوں حق کے بارے میں جس میں نور ہے اور حق کے بارے میں جس میں نور ہے

وَالْحَقُّ الَّذِیْ فِیْهِ الْمُسْتَضِیْءُ وَالْمُسْتَضِیْءُ بِالْحَقِّ الَّذِیْ فِیْهِ الْمُسْتَضِیْءُ

اور حق کے بارے میں جس میں نور ہے اور حق کے بارے میں جس میں نور ہے

یٰٰمُوسٰی اَلرَّحْمٰنُ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ

فرزند موسیٰ رحمت اور سلام ہے ان دونوں پر سلام رحمت اور سلام

عَلٰیکَ یَا اَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیُّ بْنُ مُوْسٰی اَلرَّحْمٰنُ

اور علی پر سلام ہے اور ابی الحسن اور علی بن موسیٰ رحمت اور سلام

اَلرَّحْمٰنُ عَلٰیکَ یَا بَنَیْ رَسُولِ اللّٰهِ یَا بَنَیْ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ

رحمت اور سلام ہے ان دونوں پر رحمت اور سلام ہے ان دونوں پر رحمت اور سلام ہے

یَا اَبَا عَلِیٍّ عَلٰی خَلْقِهِ یَا سَیِّدَنَا وَوَلَدَنَا اَنَا

اور علی پر سلام ہے ان دونوں پر سلام ہے ان دونوں پر سلام ہے ان دونوں پر سلام ہے

وَعَلٰیکَ یَا بَنَیْ رَسُولِ اللّٰهِ وَتَوَسَّلْ بِکَ اِلٰی اللّٰهِ

رحمت اور سلام ہے ان دونوں پر رحمت اور سلام ہے ان دونوں پر رحمت اور سلام ہے

وَقَدْ مَلَکَ بَیْنَ یَدَیْ خَلَاةَ تَنَیَا وَحِیْمَا عِنْدَ اللّٰهِ

اور میں نے کہا ہے کہ وہ دو پہلوئیں ہیں جو خدا کے پاس ہیں اور وہ دو پہلوئیں ہیں جو خدا کے پاس ہیں

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِالْحَقِّ الَّذِیْ فِیْهِ الْمُسْتَضِیْءُ

اور میں خدا کے بارے میں سوال کرتا ہوں حق کے بارے میں جس میں نور ہے اور حق کے بارے میں جس میں نور ہے

عَلَى السَّيِّدِ الْعَامِلِ وَالْكُرْمِيِّ الْفَاضِلِ الْكَافِلِ

ابو عبد اللہ علی بن ابی طالب علیہ السلام

الْبَازِلِ وَالْفَيْثِ الْهَاطِلِ وَالشَّيْبِ الْبَاسِلِ

بزرگوار و فاضل و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار

الْمَشْقُوقِ الْجَوَادِ الْعَارِفِ بِأَسْرَارِ الْمُبْدِءِ وَالْمُنَادِ

محبوب و بزرگوار و عالم و عالم و عالم

وَلِكُلِّ قَوْمٍ حَادٍ مَنَاصِرِ الْمُخْبِئِينَ يَوْمَ يَسْتَادِ

وہ ہر قوم کے لئے بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار

الْمُنَادِ الْمَعْرُوفِ بِالسَّادِ الْمَذْكُورِ فِي الْمِيدَانِ

بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار

وَالْأَمْرِ بِشَادِ الْمَذْكُورِينَ بِأَسْرَارِ تَبْعَادِ السَّيِّدِ الْعَزِيزِ

وہ امر و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار

الْأَمَامِ الْأَمَامِ وَالنُّورِ الْمُنِيرِ الْمَلَقَبِ بِالْمُنِيرِ

امام و بزرگوار و نور و نور و نور

سَيِّدِ أَوْلِي الشُّعَى مُقْتَدِي أَهْلِ التَّقَى الْعُرْوَةِ الْوَقْفَى

سید اولی الشعی و مقتدی و اہل التقی و عروۃ الوقفی

وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا الْأَمَامِ بِالسُّنَنِ الْبَارِعَةِ

وہ حجۃ و علی اہل الدنیا و امام و بزرگوار و بزرگوار

الْحَادِي الْيَسَارِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي وَنَحْوَهُ

اول ثان سادس هفتم و نهم

الْقَمَرِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي

اول ثان سادس هفتم و نهم

الْقَمَرِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي

اول ثان سادس هفتم و نهم

الْقَمَرِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي

اول ثان سادس هفتم و نهم

الْقَمَرِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي

اول ثان سادس هفتم و نهم

الْقَمَرِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي

اول ثان سادس هفتم و نهم

الْقَمَرِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي

اول ثان سادس هفتم و نهم

الْقَمَرِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي

اول ثان سادس هفتم و نهم

الْقَمَرِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي

اول ثان سادس هفتم و نهم

الْقَمَرِي الْأَمِينِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي الْكَامِلِي

عِنْدَ اللَّهِ الْوَحْدَ صَلَّ وَسَلَّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ لِي عَلَى

نزدیک خدا که او خدا رحمت اور سلام بھی اور باریک اور باریک کر اور

صَاحِبِ الْاَعْوَى النَّبَوِيَّةِ وَالْاَوَّلَةِ الْهَدْيِ

صاحب دوت نبوی اور صاحب دین و حیدر نبوی

وَالْعِصْمَةِ الْفَاطِمِيَّةِ وَالْجَلِيلِ الْمُسْلِمِ

اور صاحب عصمت فاطمیہ اور صاحب علم مسلم

وَالشَّيْخَةِ الْخُسَيْبِيَّةِ وَالْعِبَادَةِ الشَّجَاوِيَّةِ

اور صاحب شجاعت خسبیہ اور صاحب عبادت شجائیہ

وَالْمَنَافِرِ الْبَاقِرِيَّةِ وَالْاَثَارِ الْجَعْفَرِيَّةِ وَالْعَاقِبِ

اور صاحب فصلت باقریہ اور صاحب آثار جعفریہ اور صاحب عاقبت

الْكَافِلِيَّةِ وَالْحُجَّةِ الرِّضَوِيَّةِ وَالْحُجَّةِ الشَّقَوِيَّةِ

کافیہ اور صاحب دلیل رضویہ اور صاحب حجت شقویہ

وَالشَّهَادَةِ النُّقُويَّةِ وَالْهَيْبَةِ الْعَسْكَرِيَّةِ الْقَائِمِ

اور صاحب شہادت نقویہ اور صاحب ہیبت عسکریہ دو کو قائم

بِالْحَقِّ وَالذَّائِعِ إِلَى الْعِصْدِ فِي الْمَطْلَقِ كَلِمَةٍ

بحق بین اور دعوت کرنے والے طرف راستی تمام کے بین کلمہ

اللَّهُ وَآسَاوِ ادُّعِ وَجِبَّةِ اَللَّهِ الْقُسْبِيَّةِ لِي يَنْ

خدا بین اور آسان اور جمعہ خدا کے بین خدا کی کلمہ واسطی دینا

اللَّهُ التَّائِبُ يُكْرِمُ أَهْلَهُ الْغَالِبُ بِأَمْرِ اللَّهِ وَالْقَادِرُ

خدا کہ توبہ کرتا ہے اور اس کا کرم ہے غالب ہیں اس کا حکم اللہ کے اور دور کرنے کا

عَنْ مُحَمَّدٍ ابْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي بَكْرٍ

ابو بکر بن محمد بن اسماعیل بن ابی بکر

الْبَصْرِيُّ وَابْنُ دَاوُدَ الْكُوفِيُّ وَابْنُ أَبِي بَكْرٍ

بصری اور داؤد کوفی اور ابی بکر بن محمد

أَبُو الْقَاسِمِ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ

ابو قاسم بن الحسن بن ابی بکر

وَمُطَهَّرُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ وَابْنُ أَبِي بَكْرٍ

اور مطہر بن ابی بکر اور ابی بکر بن محمد

وَسَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْبَنَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ

اور سید انبیاء اور بنان رحمت خدا کی اور سلام اس کا

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمَا أَجْمَعِينَ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمَا

اور ان کے اور ان پر سب رحمت اور سلام اور تہنیت

يَا وَصِيَّ الْحُسَيْنِ وَالْخَلِيفَةَ الصَّالِحَةَ يَا إِمَامَ الزَّمَانِ

اے وصی الحسن اور خلیفہ صالح اے امام زمانہ

أَيُّهَا الْقَائِمُ الْمُتَّظَرُ الْفَقِيرُ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ

اے قائم اور متظر خدا کے جائے ہدایت اے فرزند رسول خدا

يَا بَارِئُ اَوْسَرِ الْمَوْتِ مَبْنِيْنَ يَا اِلَهَ صَامِ الْمُسْلِمِيْنَ يَا بَارِئُ

ای خدای خدایان ای سرور مرگ بنیان ای اله صام مسلمانان ای باری

اَللّٰهُمَّ خَلِّصْهُمْ يَا سَمِيْعُ زَاوَمُوْا لَنَا اِنْ تَوَلَّوْا مِنْهُمْ

خدایا ای شنوایا ای مهربان خدایا اگر تو از ایشان روگردان کنی

وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ وَتَوَلَّوْا لَنَا بَلَدًا اِلَى اَمَلَةٍ وَقَدْ اَمْسَلَ

و تو بهتر می دانی آنچه در دل ایشان است و تو گردان کن ما را به شهری که

بَيْنَ يَدَيْكَ سَمَاءٌ مِّنْ ثَنَائِكَ وَبِحَبِيْبِكَ عِندَكَ اَللّٰهُمَّ

بین دو دستان تو آسمانی از ستایش تو و در محبت تو نزد تو ای اله

لَنَا عِندَكَ اَللّٰهُمَّ يَا سَادَاتِيْ يَا مَوَالِيْ اِنِّيْ اَسْأَلُكُمْ

ما را نزد تو ای اله ای صاحبان من ای برادران من منم که از شما

بِكُمْ اَنْتُمْ اُمَّتِيْ وَعُصْدَتِيْ لِيَوْمٍ فَقِيْرٍ وَحَاجَتِيْ

از شما که شما امت من و یار منم برای روزی که فقیرم و حاجت من

اِلَى اَللّٰهِ وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ اِلَى اَللّٰهِ وَانْتَ شَفَعْتُ

به خداوند و تو واسطه شدی برای من به خداوند و تو شفاعت

بِكُمْ اِلَى اَللّٰهِ وَبِحَبِيْبِكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ اِلَى اَللّٰهِ اَرْجُو النِّجَاةَ

از شما به خداوند و در محبت شما و در نزدیکی شما به خداوند امید دارم که نجات

مِنْ اَللّٰهِ فَكُونُوا عِندَ اَللّٰهِ رَجَائِيْ يَا سَادَاتِيْ اَوْ اَوْلِيَائِيْ

از خداوند پس باشید نزد خداوند ای صاحبان من یا ای سروران من

وَلَا تُؤْتِنَا بِهِمْ مَغْفِرَةً وَعَيُّوْنَا بِهِمْ مَسْرُورَةً

اور نگاہ ہمارے واسطے انکے بچنے گئے اور عیب چارے واسطے انکے چھوٹانے گئے

وَاسْرُوا حَتَّايَهُمْ طَيِّبَةً وَأَحْمِلْنَا لَيْسِمَهُمْ وَبِرَّةً

اور نہ روئین چاری واسطے انکے پاکیزہ اور اعمال ہمارے واسطے سے انکے پاکیزہ

وَقَلُّوْنَا بِتَابِهِمْ مَسْرُورَةً وَنَقُوسَنَا بِهِمْ مَسْرُورَةً

اور دل چارے واسطے انکے خوش پکے گئے اور نفس ہمارے واسطے انکے پاکیزہ

وَدَعَوْنَا تَابَهُمْ مُسْتَجَابَةً وَحَوَّجْنَا بِهِمْ مُعْجِبَةً

اور دعائیں ہماری واسطے انکے قبول کی گئیں اور حاجتیں ہماری واسطے سے انکے روا کی گئیں

وَدَسَّرَجَاتِنَا بِهِمْ مَرْفُوعَةً وَأَفَاتِنَا بِهِمْ مَرْفُوعَةً

اور درجے ہمارے واسطے سے انکے بلند کیے گئے اور آفتیں ہماری واسطے سے انکے دفع کی گئیں

وَأَرْزَأْنَا قَنَابَهُمْ مَبْسُورَةً وَأَنْفُسَنَا بِهِمْ مَكْفُورَةً

اور رزق ہمارا واسطے سے انکے کفلاہ کیا گیا اور نفس ہمارے واسطے سے انکے کفارہ دیے گئے

وَأَحْدَأْنَا تَابَهُمْ مَقْمُورَةً وَأَسْرَأْنَا قَنَابَهُمْ مَدْرُورَةً

اور دشمن ہمارے واسطے سے انکے تفریکہ گئے اور رزق ہمارے واسطے سے انکے کفر کی تہ تیغ کی گئی

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ

اے خدا تحقیق کہ میں سوال کرنا ہوں تجھے بحق انہیں کے کہ اوپر تیرے حق اور بحق تیرے کے

عَلَيْهِمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

کہ اوپر انکے ہی پر کہ صلوات بھیج اوپر محمد کے اور آل محمد کے اور یہ کہ

تَغْفِرْ ذُنُوبِي وَتَقْضِ حَاجَتِي وَتَنْفِثْ حَزَنِي وَتَكْشِفْ

گند و بخش دے میرے اور خوشی کر بیج میرے اور دنگ کر غم چارے اور کھول

عَنِّي وَتَطِيلَ عَمْرِي وَتَوْسِعْ رِزْقِي وَتَقْضِ حَاجَتِي

غم میرا اور دراز کر عمر میری اور وسعت سے دے رزق میرا اور ادھر دین میرا

وَتَوَسِّعْ خَوْفِي وَتَفْكِكَ أَسْرِي وَتَشْدُدْ أَمْرِي وَتَقْضِ

اور امن عطا فرما خوف میرے کو اور توڑ قید کو میری اور مضبوط کر پشت میری اور پختہ

وَزْرِي وَتَقْضِ السَّلَامَةَ فِي دِينِي وَنَفْسِي

بلوچہ میرا اور عطا کر جگہ سلامتی بیج دین میرے اور نفس میرے

وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَتُصَلِّ عَلَى أَعْمَالِي وَتُبَارِكْ

اور اہل میرے اور مال میرے اور فرزند میرے اور ملک کروا سٹے میرے اعمال پر اور برکت دے

لِي أَفْتَنَائِي وَتُبَارِكْ لِي مَالِي وَتُصَلِّ عَلَى عَمَلِي وَتُبَارِكْ

اور سٹے میرے لغو ن میرے میں اور پختہ بن میری اور نفع دے جگہ ساتھ کان پختہ اور نفع دے

وَيُجَلِّدْ لِي أَعْمَالِي وَتُبَارِكْ لِي مَالِي وَتُصَلِّ عَلَى عَمَلِي وَتُبَارِكْ

اور گردان آن دوز کو داروں میرے سے تحقیق کہ تو اچھے ہر چیز کے قادر ہو

وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَتُبَارِكْ لِي مَالِي وَتُصَلِّ عَلَى عَمَلِي وَتُبَارِكْ

اور ساتھ نہایت کے لائق اور رحمت خدا کی اچھے میرے

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تُكَلِّمُونَ

اور اُن کی کہ کہ پاک اور پاکیزہ ہیں

در فتح چپ کمر پر چپ کاغذ پر پیا پیچید و اپنے ہاتھ کی کلائی میں باندھ دے
دوسرے روز اسکو کھول کر پیا پیچیدے تیسرے روز اسکو کھول کر پیا پیچیدے
چہرے کو فتح شدن تک چپ نو بہرہ روز روز در مکارم الاطلاق چند بیت کہ اینچ و بار
بر کاغذ بایں نوشت و ہر سیمانی بایں بست و ہر جانب راستہ رسید ان چہرہ
بایں بست و ہر جانب چپ سہ گرہ بایں زد و در گردن صاحب چپ بایں بست و ہر جانب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَعُوذُ بِمَا اسْتَعَاذَ بِهِ مُوسَى وَإِبْرَاهِيمُ وَنُوحٌ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْمِنْ الْحَمْدُ وَالنَّافِضِ وَالْغَيْبِ

وَالْعَتِيقِ وَالرَّبِّعِ وَالصُّدَاعِ اللَّهُمَّ كَمَا لَمْ تَلِدْ

مَرِيئَةَ بَيْتِ عِمْرَانَ غَيْرَ عِيسَى فَلَا تَذَرْ

عَلَى هَذِهِ الْأَنْفُسَانِ مِنْ هَذِهِ الْأَوْسَامِ وَالْأَوْجَاعِ

بَطَلَطَ بَطَلَطَطَ و برسات چپ باید بپاشد بوقت بستر یا بوقت

علی اسم اللہ حتی فلان نام مریض کا لیوے کتاب مذکور میں اُن حضرت سے

دارد ہو کہ ایک شخص نے شکایت کی حرارت تب سے فرمایا کہ ہند پیرہن کے

و گر بیان کھول کر بزرگ بیان بن ڈال کر اذان اور اقامت کہ اور سات مرتبہ

سورۃ مدکو پڑھ تب دفع ہوگی ایضاً دارد ہو کہ جسے تب عارض ہو

اسکیہ سکان میں کہ جہان کوئی نہو دو رکعت نماز پڑھے پھر دایمی طرف

سمتہ زمین پر رکھے اور دس مرتبہ کہے کہ یا قاضیۃ ائمتہ علیہا السلام یا قاضیۃ

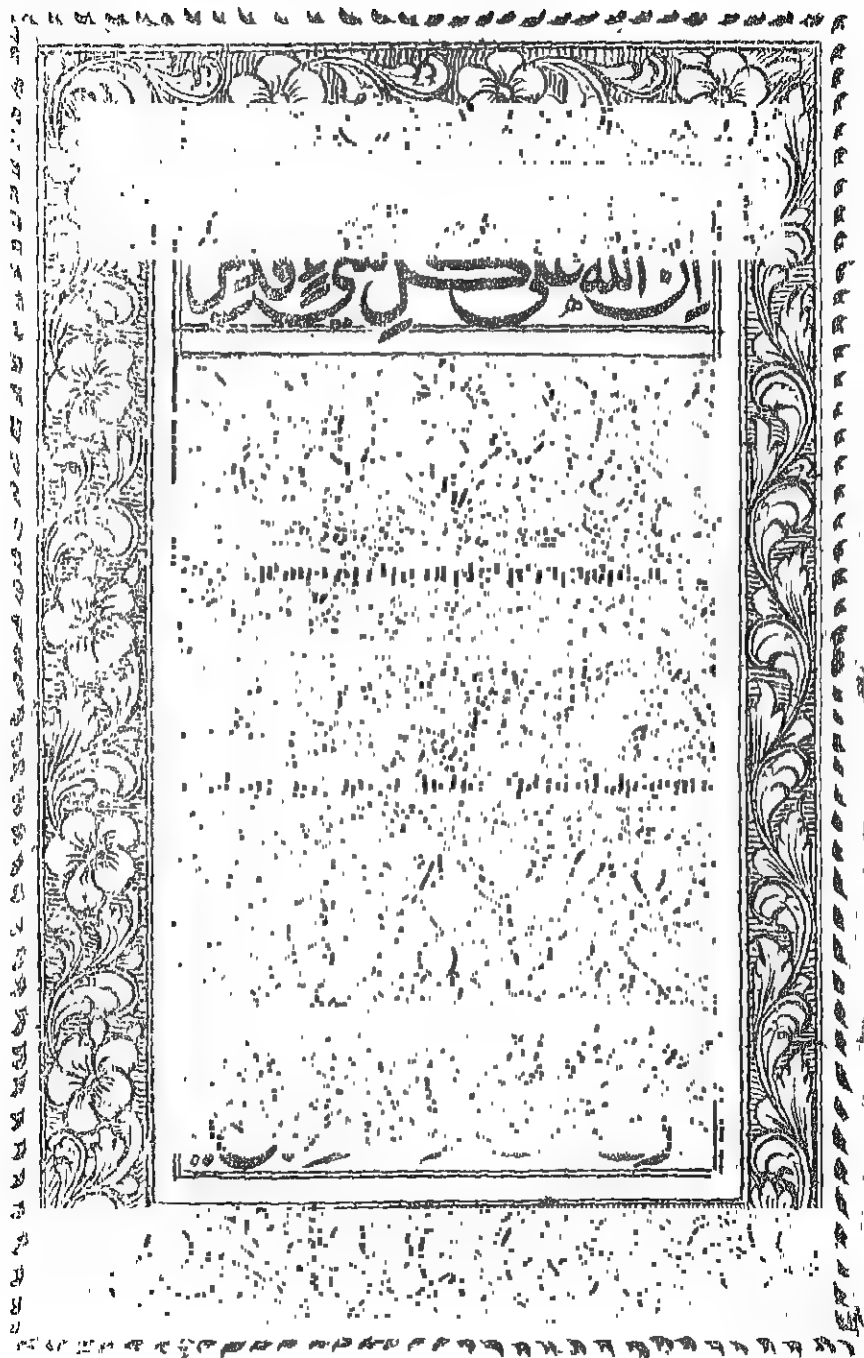
اللی فیما نزل اسکی برکت سے صحت پاویگا ایضاً اس شخص سے

شکایت کی کہ تب دفع نہیں ہوتی فرمایا کہ آیتہ الکرسی لکھو پاک برہن چر

اُسکو حقوڑے سے پانی سے دھو کر پوتپ دفع ہوگی اور فرمایا اُن حضرت سے

کہ جدیسے واسطے دفع ہونے تب کے دو درہم سکر کا ناشتا آب سرد کے ساتھ

کرتے تھے اور اکثر دفع ہونے تب کے واسطے سات یا دس ماشہ بھول نوش فرماتے تھے تب دفع ہوتا تھا

اسناد دہائے کمیل از نزاد المعاد

کہ اس اقبال میں سید ابن طاووس رحمہ اللہ نے فرمایا ہے کہ ایک ذریعہ بزرگ
 کہ انھوں نے ماہ شعبان ۵۸۰ھ میں المومنین علیہ السلام تشریف رکھتے تھے کمیل
 ابن زیاد نے اپنے مولا سے عرض کی کہ مجھ کو دعائے خضر علیہ السلام تعلیم فرمائیے
 حضرت نے فرمایا کہ جو نصف ماہ شعبان کو شب بیداری کرے اور اس دعا کو پڑھے
 بعد اپنا مطلب حق تعالیٰ سے عرض کرے حاجت آگے بڑھائیگی اور کمیل تو اس دعا کو
 حفظ کر اور ہر شب پڑھے کہ پڑھا کر اور اگر ہر جمعہ کو نہ پڑھے تو مہینہ میں ایک مرتبہ اگر
 یہ بھی ممکن نہ ہو تو سال میں ایک مرتبہ یہ بھی منو سکے تو اپنی عمر میں ایک مرتبہ پڑھا اس دعا کو
 تمام دشمنوں کے شر سے محفوظ رہے اور روزی تیری کشادہ ہو اور کل گناہ سب سے
 تیرے حق تعالیٰ پرکت سے اس دعا کی خشیدگا اور دنیا میں ہر ایک کو عزیز ہو گا جو اس
 دعا کو ہر نماز فرمائیے کہ اس کو پڑھا کرے تو پامٹ پر آئے حاجت اس کی ہوگی کہ یہ دعا

و عاویہ ہو واللہ اعلم بالصواب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا که رحمان درجست

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعَتْ

خداوند ابرو یکدست سوال میکنم ترا بحق رحمت تو که فرا گرفته است

كُلَّ شَيْءٍ وَيَقْوِيكَ الَّتِي قَوَّيْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ

هر چیزی را و به توانا تو که تقویت کردی بان هر چیز را

وَضَعْتَهُمْ لَهَا كُلَّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَهَا كُلَّ شَيْءٍ

و فروتنی کردی برای آن هر چیز را و خوار شدی بر او بان هر چیز را

وَيُجَبِّرُكَ الَّتِي غَلَبْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَيُجَبِّرُكَ

و مجبوت و بزرگواری تو که غالب گردیدی بان هر چیز را و بزرگواری تو

الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَيُظْهِرُكَ الَّتِي مَلَأَتْ

که نمی ایستد در برابر آن چیزی و به بزرگواری تو که پر کردی

كُلَّ شَيْءٍ وَيَسْلُطُ بِكَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ

هر چیزی را و بر بادشاهی تو که برتر شد هر چیز را

وَبَرِّحْ بِكَ الْبَاقِيَ بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا مُعَاذِكَ

و بذات مقدس تو که باقی است بعد از فنا شدن هر چیزی و یا معاذت تو

الَّتِي مَلَكَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَعْلَمُكَ الَّذِي أَحَاطَ

که بر کرده اند اجزا و ارکان هر چیزی را و بدانش تو که فرا گرفته است

بِكُلِّ شَيْءٍ وَيُنْوِرُ وَجْهَكَ الَّذِي اخْتَلَعَهُ كُلُّ شَيْءٍ

چیزی را و بروشنی ذات تو که روشن شده بر آن هر چیزی

يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ

ای همیدا ای بسیار منزّه ای اول پیشینیان و ای آخر

الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُبَيِّنُكَ

پسینیان خداوندایا بپامرز برای من گناهانی را که میدرند

الْعِصْمَةَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُزِيلُ النِّقْمَ

عصمت را خداوندایا بپامرز برای من گناهانی را که زایل میکند عتاب را

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ الذِّمَّةَ اللَّهُمَّ

خداوندایا بپامرز برای من گناهانی را که تغییر میدهد پیمان را خداوندایا

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُخَيِّسُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ

بپامرز برای من گناهانی را که خیس میکند دعا را خداوندایا

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُشَقِّطُ الرِّجَاءَ اللَّهُمَّ

بپامرز برای من گناهانی را که قطع میکند امید را خداوندایا

مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَأَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ

کسیکه سخت شد است فقر او و فرود آرد و به تو نزد سختیها

حَاجَتُهُ وَعَظَمَ فِي مَا عِنْدَكَ رَغْبَتَهُ اللَّهُمَّ

حاجت خود را و بزرگ کرده در آنچه نزد هست خواهش او خداوند

عَظَمَ سُلْطَانَكَ وَعَلَا مَكَانَكَ وَخَلَّى مَكْرَكَ

بزرگ کرده پادشاهی تو و بلند شده مکان تو و بزرگ کرده مکر تو

وَطَهَّرَ أَمْرَكَ وَغَلَبَ قَهْرَكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ

و پدید آمد امر تو و غالب شد قهر تو و جاری شد قدرت تو

وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومَتِكَ اللَّهُمَّ لَا أُجِدُ

و ممکن نمی شود گریختن از حکومت تو خداوند منی یارب

لِدُنُوْبِي غَافِرًا وَلَا لِقَبَائِحِي سَاطِرًا وَلَا لِمَنْعِي مِنْ

برای گناهان خود آمرزنده و نه برای قبايح خود پوشنده و نه برای چیرگی

عَمَلِي الْقَبِيحِ يَا حَسَنَ مَبْدَأِ عَزِيزِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

عمل خود که بدست بخت بیک بدل کننده غیر تو نیست خداست بجز

سَيِّئَاتِكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّأْتُ

بگناه یاد میکنم ترا و بحمد تو گشودم نفس خود را و جرأت کردم

بِجَوْدِكَ وَسَكَتُ إِلَى تَعْدِي بِمُذَكِّرِكَ لِي وَمَنْعِكَ

بنادانی خود و اعتماد کردم بسوی پیشین یاد کردن تو را و اعطای تو

عَلَى الْأَمْرِ مَوْلَاكُمْ مِنْ قَبْلِ سِرِّتِهِ وَكَمِنْ

بر من بار خدا ای آگاه من چه بسیار از قبلی که پوشانیدی آنرا و چه

قادر من البلاءِ أَقَلَّتْهُ وَكَمِنْ عَشَارِ قَيْتِهِ

سراغ از بلا که زایل گردید از او چه بسیار از عشار که گم گشت از او

و كَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ

و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او

و كَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ

و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او

و كَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ

و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او

و كَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ

و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او

و كَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ

و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او

و كَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ

و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او

و كَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ

و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او و چه بسیار از نزدیکی او

و كَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ وَكَمِنْ قُرْبِهِ

يُخَيِّرُنِي مَا أَلَيْتَ عَلَيَّ مِنْ سَيِّئٍ وَلَا تَسْأَلْنِي

به چنان آنچه منقلب نداری بران از راز من و زود نگردی

بِالْمَقْصُودِ عَلَيَّ مَا عَمِلْتُ فِي خَلْقِي مِنْ سَيِّئٍ

به مقصود برای آنچه کرده ام از آنرا در خلق من از بدی

فِي عَمَلِي وَأَسْأَلُكَ تَقَرُّبِي وَجْهًا لَكَ وَكَثْرَةً لِمَعْرُوفِي

کردار خود و بگردان خود و همیشه تقرب خود و زیادتی خود و زیادتی خود

وَعَفَا لِي وَكَفَى لِي سَيِّئَاتِي فِي الْأَسْوَالِ كَمَا هِيَ

و عفوایت خود و بایش بارتدای بدی خود بر آنکه در اعمال

رُفِّقًا عَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا إِلَهِي وَرَبِّي

رحیم کننده و بر من در همه امور مهربان ای خداوند من و پروردگار من

مَنْ لِي خَيْرٌكَ أَسْأَلُكَ كَشَفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ

که چیست مرا خیر تو که سوال کنم باو کشودن بر حال خود را و نظر کردن

فِي أَمْرِي إِلَهِي وَمَسْأَلَتِي أَجْرِيَّتْ عَلَيَّ سَكَنًا

در کار خود ای خداوند من و آگاه من باری ساختی بر من حکمی را

إِنْ أَتَيْتَ فِيهِ هَوَايَ نَفْسِي وَكَمْ أَحْتَرِسُ فِيهِ

اگر پیروی کردم خواهش خود را و چقدر مراقب خودم در آن

مِنْ تَرْبِيَّتِي عَدُوِّي فَغَرَّبَنِي بِمَا أَهْوَايَ وَأَسْأَلُكَ

از تربیت دادن دشمن خود پس فریب داد مرا با آنچه خواهم و باری او کرد

عَلَى ذَٰلِكَ الْقَضَاءُ قَبْلَ أَنْ أُرْسَلَ بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ

برای امر تو در این قضایا پیش از آنکه من را بفرستند به آنچه جاری شد بر من از

ذَٰلِكَ بَعْدَ مَنْ حُدِّدَ فُوكَ وَتَلَقَّيْتُ بَعْضَ أَمْرِكَ

تو از آن پس از آنکه من را تعیین کردند و تو مرا دیدی و من بعضی از امر تو را

فَلَا تَأْخُذْ عَلَيَّ فِي بَعْضِ ذَلِكَ وَلَا تَجْعَلْ لِي فِيهَا

پس مرا در بعضی از آن عتاب مکن و در جمیع این احوال و نیست چیزی از آن من در آن

جَرَى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَالزَّمَنِي حَكَمَاتُ

جاری شد بر من در آن قضای تو و زمانه حکم می کند

يَا كُفُّوكَ وَحَدِّثْكَ يَا إِلَهِي بِبَعْضِ الْقَضَايَا

ای خداوند من تو را و بگو به من در بعضی از قضایا

وَأَسْرَفِي عَلَى نَفْسِي لَمْ أَتَسْبِّحْ رَأْدًا

و من اسراف کردم بر نفس خود من را نه از آنکه من تسبیح کردم

وَأَسْرَفِي عَلَى نَفْسِي لَمْ أَتَسْبِّحْ رَأْدًا

و من اسراف کردم بر نفس خود من را نه از آنکه من تسبیح کردم

وَأَسْرَفِي عَلَى نَفْسِي لَمْ أَتَسْبِّحْ رَأْدًا

و من اسراف کردم بر نفس خود من را نه از آنکه من تسبیح کردم

وَأَسْرَفِي عَلَى نَفْسِي لَمْ أَتَسْبِّحْ رَأْدًا

و من اسراف کردم بر نفس خود من را نه از آنکه من تسبیح کردم

إِيَّايَ فِي سَعَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَأَقْبِلْ عَذْرِي

ما در کشاگی از رحمت خود خداوند پس قبول کن عذرم را

وَارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي وَفُكْنِي مِنْ شَرِّ وَشَاقِي

و رحم کن شدت بد حالی مرا و رهایی مرا از بستن بندگی بمان من

يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي

ای پروردگار من رحم کن ضعف بدن مرا و رقیقگی پوست مرا

قِدْقَةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَذِكْرِي

و برین استخوان من ای آن کسی که ابتدا کردی آفرین مرا و یاد کردن مرا

وَتَرْبِيَّتِي وَرَبِّي وَتَغْذِيَّتِي هَبْنِي لِمَنْتَدَاءِ

و تربیت کردن مرا و پرورش من و غذا دادن مرا چشمن مرا برای ابتداء کردن

كَرَمِكَ وَسَالِفِ بَرَكَتِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي

کرم خود و برای بیکسهای پیش که من کردم ای خدای من و آقا من

وَرَبِّي أَتُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ

و پروردگار من آیا دیدنی تو خدا بکننده من با تش خود بعد از اقرار کردن من بیاختاری تو

وَبَعْدَ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ

و بعد از آنچه پیچیده شده است بران دل من از شناخت تو

وَلَهُجْرِيهِمْ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَلَتْ ضَمِيرِي

و گویا شده است زبان من از یاد تو و محکم گریه است دل من

مِنْ حُبِّكَ وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي

از محبت تو و بعد از راستی اعتراف من بگناه خود و دعا کردن من

خَافِعًا لِبُيُوتِكَ هَيَّاتَ اَنْتَ اَكْرَمُ مِنْ اَنْ

از روی خضوع برای بر درگاه تو دورستان من چون تو که بزرگتری از آنکه

تَقْضِيهِ مِنْ رَبِّيَّةٍ اَوْ تَبْعِيهِ مِنْ اَدْنِيَّةٍ اَوْ تَكْشِيهِ

ضایع گردانی کسی را که خود تربیت کرده از یاد دور گردانی کسی که نزد یک مگردانیده او را یا پراکنی

مِنْ اَوْيْتِهِ اَوْ تَسْلِيهِ اِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَقَيْتِهِ

که بپاشد او را یا بگذاری بسوی بلا کسی را که دغ شراز کرده

وَسَرَّحْتَهُ وَلَيْتَ تَشْفِيَنِي يَا سَيِّدِي وَابْنِي وَمَوْلَايَ

و او را رخصت کرده و گاهی میدانستم ای بزرگوار من و خدای من و آفریننده من

اَسْلَاطُ النَّارِ عَلَى وَجْهِ تَعَزُّبٍ لِمُخْلَصِكَ سَاجِدٌ

ایا سلطان خواهی گردانیش را بر روی تعزب و غلبت تو سوره کشندگان

وَعَلَى السَّنَنِ نَطَقْتُ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةٌ

و بر زبانها سخن گویانده به یگانگی تو راست گوینان

وَبَشِّرُكَ صَادِقَةٌ وَعَلَى قُلُوبِنِ اعْتَرَفْتُ

و بشارت تو صریح گوینان و بر سینه ها که اعتراف کرده ام

بِالْهَيْبَةِ الْحَقِيقَةِ وَعَلَى ضَمَائِرِ خَوْفٍ مِنَ الْعِلَامِ

بجده ای تو از روی یقین و بر خاطر ها که با طر کرده اند از وقایع

بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جِوَارِحٍ

تو تا آنکه بگریزد و بر عنقه جگر کسی گردان
ای اوطان تعبید کائنات و استاد

بِاسْتِغْفَارِكَ مَذْمُومَةً مَا هَكَذَا الْفُكُّ بِكَ

بطلب آمرزش تو از روی اذعان نیست چنین گمان تا تو
و لا اخیرنا بفضیلت عمک یا کریم یا رب و انت

و نه بنیم خبر داده شدیم ما بفضل تو ای صاحب کرم ای پروردگار تو
تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِّنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا

میدان ناتوانی مرا از اندک از بلاهای دنیا و عقوبات آن
وَمَا يَجْرِي فِيهِمَا مِنْ أَمْكَارٍ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ

و آنچه جاری میشود در آن از گردانات بر اهل آن با آنکه
ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرٌ لِّقَلِيلٍ مَّكْنُةٍ لِّسَيِّئٍ ثِقَاوَةٍ قَصِيدٍ

این بلا و مانوشی است که اندک است مانند آن و کم است دفاعی آن و کوتاهی است
سَمِعْتُهُ فَكَيْفَ أَحِقَّقَانِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ تَوَّجِدِيلٍ

درست آن پس چگونه باشد تاب آوردن من ببلای آخرت مرا و توجیدیل
و قُوعِ الْمَكَارِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ طَوِيلٌ مُّكْنَةُ

در آن شدن مانوشیهای که در آن میباشد و حال آنکه آن طویل است که در آن است مدت آن

وَيَذُرْهُمْ مَقَامَهُ وَلَا يَخْشَفُ عَنْ أَهْلِهِ كَأَنَّهُ لَا يَكُونُ

و دامن است اقامت آن و بیکار گردانی شود از اهل آن زیرا که آن نمی باشد

إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَ سَخَطِكَ وَ هَذَا

مگر از غضب تو و انتقام کشیدن تو و خشم تو و چنین امری

مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي

هی تو اندر بر آید آن آسمان و زمین ای آفریننده من

فَكَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّائِلُ الْحَقِيرُ

پس چگونه من تاب آورم و حال را که من بنده تو ام ضعیف و دوار و بی مقدار

الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي

و تنگ دست و شکسته کننده ای خدای من و پروردگار من و بزرگوار من

وَمَوْلَايَ لَا تَيُّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ اشْكُو وَلِيَامِنْهَا

و آفریننده من برای کدام یک امور بسوی تو شکایت کنم و برای کدام یک

أَضِيقُ وَأَبْكِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَشَدِيدِهِ أَوْ لَطَوِيلِ الْبَلَاءِ

بخردم و گریه کنم آری برای طایفه در درنگ و سختی آن یا برای درازی بلا

وَمُدَّتِهِ فَلَنْ يَصِيرَ بَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ

و مدت آن پس اگر بگردانی مرا در عقوبت ها با دشمنان خود

وَجَعَلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَايَتِكَ وَكَرِهْتَ

و جمع کنی میان من و میان اهل بلای تو و بدانی آن

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْ رَآوْا لِيَاۤءُكَ فَهَبْنِيْ يٰاَلٰهِيْ

ایان من و بیان وستان خود و اولیای خود پس گرفتن ای خدایان

وَسَيِّدِيْ وَمَوْلَايْ وَرَبِّيْ صَبِرْتُ عَلَىٰ عَذَابِكَ

و بزرگ من و آقا من و پروردگار من که صبر کردم بر عذاب تو

فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَىٰ فِرَاقِكَ وَهَبْنِيْ صَبِرْتُ عَلَىٰ

پس چگونه صبر کنم به مفارقت تو و هرچند که صبر کردم بر

حَسْرَتِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَىٰ كَرَامَتِكَ

گرایی آتش تو پس چگونه بر خودی از نظر بسوی کرامت تو ای

كَيْفَ أَتَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِيْ عَفْوِكَ فَيَعِزُّكَ

چگونه ساکن شوم در آتش و حال آنکه امیدم بود که عفو کنی از من پس عزیز تو

يٰۤاَسْـَٔدِيْ وَمَوْلَايْ اُقْسِمُ صَادِقًا لِّئِنْ تَوَكَّلْتُ

ای بزرگ من و آقا من و صاحب نیاز من قسم خورم به آنی که اگر تو را گذاری

تَاٰطِعًا لِّغِيْثِكَ بَيْنَ اَيْدِيْ اَهْلِيْ حَبِيْبٍ لَا مِلِينَ

سندگم بر آئینه غیث تو پیش بگورم بسوی تو بیان اهل محبت خروش امیدواران

وَلَا كُفْرٍ خَلَّ بَيْنَكَ صِرَاطُ الْمُسْتَضَرِّحِينَ

و بهر آینه که کنم بسوی تو تا استغاثه کنندگان

وَلَا يَكِيْنَ عَلَيْكَ بَكَاءُ الْفَاقِدِيْنَ وَلَا نَادِيَتُكَ

و نه آینه گیم بر محمد که آواز لغت و رحمت تو که می شن آید که دوست خود را که گریه دارند و ناله تو را

دعای کبیر

۴۳

اَیْنُ کُنْتُ یَا رَبِّیْ اَمْوُ مَیْنِیْنِ یَا غَاثَۃَ اَمَلِ الْعَاثِرِیْنِ	ای درستی که گاهی تو	ای درستی که گاهی تو	ای غایت اهل عاصیان
یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنِ یَا حَبِیْبَ قُلُوْبِ	ای فریادرس	ای یاری جوان	ای دوست دل‌های
الصَّادِقِیْنِ وَیَا اِلَهَ الْعَالَمِیْنِ اَفْتَرَاكَ سُبْحَانَکَ	راست گویان	ای خداوند عالمیان	آیا یافت شود تو تنه‌سنگ ترا
یَا اِلَهَیْ وَبِحَمْدِکَ تَسْمَعُ فِیْهَا صَوْتُ عَبْدٍ	ای خدا ای من و ب حمد تو	مشغول ام که بشنوی در جزم صدای	شده
مُسْلِمٍ یَجْعَلُ فِیْهَا لِقَاءَ الْفَرِیْقِیْنِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا	مسلمانانی را که انداخته شده باشد روان	مبیب ترا نشنود و چشم در بسته انداخته اند	آنها
بِمَعْصِیَّتِهِمْ وَخَلِیْسَ بَلِیْنٍ اَطْبَاقُهَا یُجْزِمُهُمْ وَتَوْبُهُمْ	بنای خانی خود و بند کرده باشد او در میان طعقات دهنم بجرم او	و توبه او	
وَهُوَ یُضِیْعُهُمْ اِلَیْکَ طَیِّبِیْمُ مَوْمِلٍ لِرَحْمَتِکَ وَیُنَادِیْکَ	او نبردش کند بسوی تو خورشید کسی که امیدوار رحمت تو باشد و ندا کند ترا		
بِلِسَانِ اَمَلٍ تَوْحِیْدِکَ وَیَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ	بند بان	بگانه پرستان	تو و توسل جوید بسوی تو
بِسُبُوْطِیْکَ یَا مَوْلَایْ فَکَیْفَ یَبْقَیْ	بپوش و دروگاری تو	ای آقا ای من	پس چگونه باقی ماند

فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ

عذاب و حال آنکه امید دارد آنچه پیش داده است از بردباری تو

وَرَأَيْتَكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تَوَكَّلُ عَلَى النَّارِ

و مهربانی تو و رحم کردن تو آیا چگونه اورا بدر آورد آتش

وَهُوَ بِأَمْرٍ مُلْكٍ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ

و او امیدوارست فضل ترا و رحمت ترا آیا چگونه

يُحَرِّقُهُ لَهَبُهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى

بسوزد او را زبانه آتش و تو شنوی صدای او را و بینی

مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ

جای او را آیا چگونه مشتعل شود و بسوزد صدای مونسش و تو

تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَغَلَّغَلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهِ

دانی که توانی او را آیا چگونه مضطرب شود میان طباقش

وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَرْجُو

و تو دانی راست گویی آن آیا چگونه زمره نماید

زَبَابِئِهَا وَهُوَ يَنَادِيكَ يَا رَبِّهٖ أَمْ كَيْفَ

او را از پائینش و او میخواند ترا ای پروردگار من آیا چگونه

يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَرْكُ

امید دارد فضل ترا و در آرد کردن خود را از جنم پس خواهی گواخت

فِيهَا هِيَ مَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ

در آنست این خیال و چنین نیست گمان بتو و نه شناخته شده است

مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشَبَّهٌ بِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ

از فضل تو و نه شبیه است با آنچه معاد کرده بآن یگانگی پرستان

مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَيَا لَيَقِينُ اقْطَعْ لَوْ لَا

از بیک تو و احسان تو پس یقین قطعه کن اگر نه آن بود

مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبٍ بِجَاهِدِكَ وَقَضَيْتَ

که حکم کرده بآن که عذاب کنی خداوندی خود را و مقدر گردانیده

بِهِ مِنْ إِخْلَادٍ مُعَايِدِيكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ

در جهنم بداری معاندان خود را هر آنکه میگرداندی آتش را

كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كُنْتَ لَأَحَدٍ فِيهَا

همه آنرا سرد و سلامت و نه بدوستی در آن احدی را

مَقَرًّا أَوْ لَا مَقَامًا لِكُنَاكَ تَقْدَرُ سِتًّا أَسْمَاؤُكَ

محل قراری و نه جای افتامی ولیکن تو مقدر هستی تا همه اسم تو

أَقْسَمْتُ أَنَّ تَمْلِكُهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ

قسم یاد کردی اینکه خبر نمی جنم را از کافران از بهشتان

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَايِدِينَ

و آدمیان همه آنرا و آنکه همیشه بداری در جهنم معاندان را

وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَنَظَرْتَ لَيْتَ

و تو که بزرگوار است ستایش تو گفتی ابتدا کننده و بخشش کردی

يَا لَيْلَى لَعَامٌ مُشْكِرٌ مَا أَقَمَنَّ كَانَ مُؤْمِنًا لِمَنْ كَانَ

بخت دادن ای لایله ای که گنده و آریا کسی که بود مؤمن مثل کسی است که بود

فَاسْئَلَا يَسْتَوُونَ إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْأَلْكَ

فاسئله ای که می پندند ای اله من و آفرنده من پرسش اله میگیر از تو

بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَكَمْتَهَا

ب قدرت برده ای که مقدر کردی آنرا و بحکم که دادی آنرا

وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أَجْرُهَا أَنْ تَحِبَّ

و حکم کردی بر آن و غالب شدی بر کسی که آنرا بر او جاری کرده ای که بدین

لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ جُرْمٍ

در این شب و در این ساعت هر جرمی که

أَجْرَتُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلِّ قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ

کسب کرده ام آنرا و هر گناهی که مرتکب آن شده ام و هر کار بدی که پنهان کرده ام

وَكُلِّ جَمَلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ

و هر نیکویی که بعمل آورده ام پنهان کرده باشم آنرا و خواه آشکارا خواه مخفی کرده ام

أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلِّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِأَتْبَاعِهَا الْكِرَامَ

و هر بدی که امر کرده ام بدو مشفق آنها نیز گردانان

الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتُمْ بِهِمْ صِفْ مَا يَكُونُ مِنْهُ

نویسندگان را که موکل گردانیده آنها را که حفظ کنند آنچه صادر میشود از من

وَجَعَلْتَ لَهُمْ مَقُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَائِزِي وَكَذَّبْتَ

دگردانیده ایشان را عواید من با اعضاء بدن من و پودی

أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمُ وَالشَّاهِدُ

تو همسایان بر من بغیر ایشان و گواه

لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِيْ حُمِيَّتِكَ الْخَفِيَّةُ وَفِيكَ الْإِثْمُ

بر آنچه پنهان است از ایشان و بدست خود پنهان کردی آنرا و پنهان خود

مَسْتَرْتَهُ وَأَنْ تَوْفِرَ حَظِّيْ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَنْزِلُهُ

پوشانیده آنرا و آنکه زیادان گردانیدی بهره مرا از هر یکی که فرود آید آنرا

أَوْ إِحْسَانٍ تَفْضِلُهُ أَوْ بِرِّكَ تَكْثُرُهُ أَوْ رِقِّكَ تَبْسُطُهُ

یا احسانی که تفضل نمائی آنرا یا خردی که بپای کنی آنرا یا روزی که گشایشی بپوشی آنرا

أَوْ ذَنْبٍ تَضْفِرُهُ أَوْ غَطَايَ تَسْتُرُهُ يَا قَرِيبُ يَا رَبِّ

یا گنهی که بپا میزدی آنرا یا خطایی که پوشانیدی آنرا ای نزدیک ای پروردگار من ای بزرگوار من

يَا رَبِّ يَا إِلَهِيْ وَسَيِّدِيْ وَسَمَاءِيْ وَمَالِكِيْ

ای پروردگار من ای خدای من ای بزرگ من ای آسمان من ای مالک من

رَبِّيْ يَا مَنْ بَدَأَ نَاصِيَّتِيْ يَا عَلِيَّامًا بِضُرِّيْ

بزرگ من ای آنکسی که بدست آورد مرا پیش سر من ای دانای به در حالی من

وَسَكِّنْ يَا خَيْرُ الْمُفْقِرِينَ وَفَاقِي يَا رَبِّ

و بهیاری من ای مطلق بر فقر من و اضیای من ای پروردگار من

يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْئَلْكَ بِحَقِّكَ وَقَدْ سَأَلْتُكَ

ای پروردگار من ای پروردگار من سوال میکنم از تو بحق تو و بپاک تو

وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَأَسْمَايَكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي

و بزرگترین صفات تو و بناهای تو اینک بگردانی اوقات مرا

فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِحَبْلِكَ مَتِينَةً

در شب و روز با یاد خود آبادان در محبت تو

مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ

پیوسته شد و اعمال مرا نزد خود پسندیده تا آنکه برده باشد

أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا وَتُرِدَّ أَوْحِدًا وَحْدًا

کارهای من و اوراد همه من همه یک و رد واحد و حال من

فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ

در خدمت تو پیوسته ای خدایت ای آنکه بر تو

مَعْوَلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكْوَتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ

ایستادم ای آنکه بسوی او شکایت کردم احوال خود ای پروردگار من

يَا رَبِّ يَا رَبِّ قَوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ بِرَأْسِي وَتَشَدَّدْ

ای پروردگار من ای پروردگار من توانا گردان بر خدمت خود اعضاء مرا و سخت کن

عَلَى الْعَرْشَةِ جَوَائِجِي وَوَهَبْ لِي الْخَيْرَ فِي خَشْيَتِكَ

بر عزم بندگی خود دل مرا و بپخش مرا خیر در ترس خود

وَالَّذِي أَمَرَ فِي الْإِلَهِيَّاتِ بِخَيْرِ مَتَبِكَ حَتَّى اسْتَرْحَ

و مرادست در متصل بودن در خدمت تو تا آنکه دور نه شوم

إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ السَّابِقِينَ وَأُسْرِعْ إِلَيْكَ

بسوی تو در میدانهای پیشین کردان و تند - دم بسوی خود

فِي الْمُبَازِينِ وَأَشْتَقْ إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمَشْتَقِينَ

در پیش گریزانان و مشتاقان کردم بسوی تو در میان مشتاقان

وَأَذْنُوكَ دُنُوًّا مُنْجِلًا صَبِيرِينَ وَأَخَافُكَ

و نزدیک شوم از تو نزدیک شدن غلطان و ترسم از تو

بِخَافَةِ الْمُؤَقِنِينَ وَأَجْتَمِعُ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

ترسیدن صاحب یقینان و گرد آوریم در جماعتی قربتو با مؤمنان

اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي

بار خدا یا و هر که اراد کند مرا بدی پس تو اراده کن و صاحب بدی را بکشد با من

فَكِدْهُ وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ لِصَلَاتِكَ

پس تو بگردان کن او را و بگردان مرا از نیکوترین بندگان خود در مهره

عِنْدَكَ وَأَقْرِبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَأَخْرِجْهُمْ

نزد خود و نزدیکیترین ایشان در منزلت منبت بخود و مخصوصترین ایشان

زُفَّةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ

در رُف به نزد خود زیرا که نمی توان رسید باین مرتبه مگر بفضل تو

وَجُدْ لِي بِمَجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ

و بخشش کن بای من بمجود خود و مهر بانی کن بر من به بزرگواری خود

وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي يُدْكِرُكَ

و نگاهدار مرا بر رحمت خود و بگردان زبان مرا ب یاد خود

لِيَهَيَّا وَقَلْبِي بِمَجْمَعِكَ مُتَمِيمًا وَمَنْ عَلَىٰ مَجْمَعٍ

گرایا و دل مرا بدو معنی خود بیتاب و منت نه بر من به نیکی

إِجَابَتِكَ وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاعْفِرْ لِي تَأْتِي

اجابت خود و در گذر از لغزش من و بپوش مرا لغزش مرا

قَالَكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ مَبَادِيكَ بِعِبَادَتِكَ

پدر شدی تو حکم کرده به بندگان خود به بندگی خود

وَأَمَرَ تَهْدِيْدُ عَائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِحَابَةَ

و امر کرده ایشان را بدعا خود و ضامن شده برای ایشان بکسب ایمنی

قَالَ لَكَ يَا رَبِّ تَصَلَّبْتُ وَجُحِي وَالْيَك

پس بسوز تو ای پروردگار من پیش کرده ام روست خود را و بسوز تو

يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَيَعِزُّكَ اسْتَيْبُ

ای پروردگار من گشیده ام دست خود را پس بعزت تو سوگند میدهم که مستجاب کن

الْمَيَامِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا

حاصل نمائند کہ آل او بند و سلام فرستد خدا سلام فراوان زیاده

کتاب جمال الاسبوع میں دارد ہر کہ جو شخص شب جمعہ کو چار رکعت نماز پڑھے ہر رکعت میں بعد از حمد پائیس مرتبہ سورۃ قل یا ایہا الکافرون پڑھے گو یا یا شخص لا الہ الا محمد و محمد بن آدم کو از او کیا ہوگا عطا کرے گا اسکو خدا تعالیٰ ایک شہر وسیع بہشت کے شہر میں سے کہ نابین خوشا ہوگا **ایضاً** کسی کتابت میں نہ کرے کہ جو شخص دو رکعت نماز شب جمعہ کو پڑھے ہر رکعت میں بعد از حمد مرتبہ سورۃ اذ اززلزلۃ المیزان پڑھے خدا تعالیٰ اسکو آفات دنیا و عذاب قبر اور فشار قبر اور بولہ اسے قیامت نگاہ کرے گا **ایضاً** کتابت بیکورین بنیاب باقر علیہ السلام سے دارد ہر کہ جو بعد نماز عصر روز جمعہ یک رکعت تکبیر اور یہ صلوات پڑھے تو خدا تعالیٰ اسکے واسطے کب کا سو ہزار نیکیاں اور تیار کیا سو ہزار برائیوں اور سو ہزار حاجت اسکی بہ لاوے گا اور مقرر کرے گا سو ہزار فرشتوں کو کہ وہ صلوات بھیجیں گے اس پر اس جمعہ سے دوسرے جمعہ تک اور سو ہزار رجب بلند کرے گا اور اگر نماز کے بعد پڑھے تو اس سے زیادہ دو چہرہ ثواب نامہ اعمال میں اسکے لکھا جائیگا پس سادات مذکور یہ ہیں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَرِيمِ وَصَلِّ عَلَى الْمُرْتَضِينَ بِأَفْضَلِ

صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَاسَلِّمْ عَلَيْهِمْ

وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةً اَللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ

در کتاب سیرت سید

در کتاب سیرت سید

در کتاب سیرت سید

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ

خداوند ابراستیگر می طلبم از تو نام تو ای الله ای روزی دهنده

يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ يَا قَدِيمُ يَا حَلِيمُ

ای مهربانی کننده ای کریم کننده ای قائم ای بزرگ ای همیشه بود ای دانا

يَا حَلِيمُ يَا حَكِيمُ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْاَلَمِ أَنْتَ الْغَوْثُ

ای بردبار ای حکیم منزه هستی تو ای خداوند معبودی دیگر سواست تو ای فریادگر

الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ الشَّارِبِ يَا رَبِّ فَضِّلْ

خاص گردان ما از عذاب و دوزخ یا الله

يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ

ای آقا سران عزیز ای زنده ای برافراشته ای بلند کننده مرتبه

يَا وَليَّ الْحَسَنَاتِ يَا غَاثَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُصَلِّ

ای صاحب نیکی ها ای آمرزنده گنایان ای دعا کننده

الْمُسْلِمَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ الْكَلِمَاتِ

سوال سوال کننده گان ای پذیرنده توبه ای شنونده آوازی

يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ فَصَّلْ

ای داناست پنهانی ها ای دفع کننده بلاها

يَا خَيْرَ الْعَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاحِشِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِحِينَ

ای بهترین آمرزندگان ای بهترین کشانندگان ای بهترین یاری دهندگان

يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ

ای بهترین حکم کننده گان ای بهترین روزی دهندگان ای بهترین ارث دهندگان

يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ

ای بهترین حمد گویندگان ای بهترین ذکر کننده گان ای بهترین نزول کننده گان

يَا خَيْرَ الْحَسِينِينَ فَصَّلْ يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ

ای بهترین احسان کننده گان ای خداوند بزرگوار است عزت

وَالْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ

و نیکی و ای خداوندی که اوراست توانائی و تمامی ای خداوند سرور و اوراست

الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

پادشاهی و بزرگی ای خداوندی که اوراست بزرگ عالی مرتبه

يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ

يَا مُشِيَّ السَّحَابِ الثَّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ

ای پیدا کنندہ ابروے سنگین بار اسی خداوندے کہ اوست سخت

الْحِصَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ

داؤ کنندہ اسی خداوندے کہ زود دست حساب او اسی خداوندے کہ اوست قوی

الْعِقَابِ يَا مَنْ هُوَ عِنْدَ حَسَنِ الثَّوَابِ يَا مَنْ

عقوبت دہندہ اسی خداوندے کہ نزد اوست نیکوئی ثواب اسی خداوندے

هُوَ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ فَضْلُ الْكَلِمِ

کہ نزد اوست دانش کتاب خداوندہ

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

برستیگہ من سوال میکنم از تو باسم تو اسی مہربان اسی منت بلند

يَا دَيَّانُ يَا بَرَّهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا خِرَّوَانَ يَا عَمْرَانَ

ای جزا دہندہ اسی دلیل برترین اسی بادشاہ اسی خوشنور کنندہ اسی آمرزنده

يَا سَيِّدَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ فَضْلُ

ای بزرگ و نزرده اسی مددگار اسی خداوند صاحب نعمت و فضل بلند

يَا مَنْ تَوَاضَعُ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ أَسْتَسْكِنُ

ای خداوندے کہ سواضع گشتہ ہر چیز برای بزرگی او اسی خداوندے کہ استسکان

كُلِّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ

ہر چیز برای قدرت کمال او اسی خداوندے کہ ذلیل و مغلوب گشتہ ہر چیز برای عزت او

يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ أَنْقَادَ كُلُّ

ای خداوندی که عاجزی نمیکند هر چیز از حکمت او ای خداوندی که منقاد است به او

شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتْ الْجِبَالُ

چیز از ترس او ای خداوندی که میشکافت کوه ها

مِنْ يَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَوَاتُ بِأَمْرِهِ

از ترس او ای خداوندی که برپاست آسمانها با امر او

يَا مَنْ اسْتَقَرَّتْ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ

ای خداوندی که قرار گرفته است زمین ها با اجازه خود او ای خداوندی که

لَيْسَ لَكَ الرَّعْدُ بِمُحَدِّدٍ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَدُوُّ

که بشمار نیست فرشته رعد بتایش او ای خداوندی که ظلم نمیکند بر دشمنان

أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ فَضْلٌ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا

از کسی که آفریده است ای آمرزنده گناهان

يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا يَا مَنْ تَهَيَّ الرَّجَا يَا بَحْرَ

ای دورکننده بلا ای منتها امید فلان ای تمام کننده

الْعَطَا يَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا

بخشش با غلایان ای بخشنده نعمت ای روزی دهنده غلایان

يَا قَاضِيَ الْمُنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ

ای برآورنده حاجات غلایان ای شنونده شکایت ای زنده کننده

الْبَرَّاءِ يَا مُطْلِقَ الْأَسْبَارِ **فَضْلُ** يَا ذَا الْعَرْشِ

مطلق ای رها کننده ^{اسیران} ای صاحب بنا

وَالشَّعَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا الْحُجْرِ وَالسَّنَاءِ

و شائش ای صاحب فخر و بزرگی ای خداوندی که محض دست بزرگی و شرف

يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَقَائِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ

ای خداوندی که عهد و پیمان میکنی و بان وفا میکنی ای خداوندی که میبخشی و خوشنود و آیدندی

يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ

ای خداوندی که احسان میکنی و منت تراست ای خداوندی که حکم میکنی بحق ^{میان خلق}

يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْحُجْرِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْأَلَاءِ

ای خداوندی که تراست بزرگواری و بزرگی ای خداوندی که تراست بخشش و عطا ای صاحب نیکنامی

وَالنِّعْمَاءِ **فَضْلُ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

و نعمت خداوندی که تراست بر سببیکه من سوال میکنم از تو نام تو

يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ

ای خداوندی که کسی را بمنزرت نمیرساند ای دفع کننده ای بالا ای بلند کننده ای آفریننده ای نفع دهنده

يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ

ای اجابت کننده ای جمع کننده ای شفاعت کننده ای بسیار بخشنده ای فراخ کننده

فَضْلُ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَلَّاقَ

ای آفریننده هر مخلوق از کرم مردم ای آفریننده

كُلُّ مَخْلُوقٍ يَا سَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ

هر آفریده شده ای روزی دهنده هر روزی خوار ای بادشاه

كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا قَاسِمَ

هر بنده ای دفع کننده بلا از هر غم زده ای قس دهنده

كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا تَاصِرَ كُلِّ

هر غمناک ای رحم کننده هر کسی که مرگوار رحمت ای یاری دهنده هر

مُتَخَذِوْلِ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مُبَاكِ كُلِّ مَطْرُوبٍ

خوار شده ای پوشاننده عیب همه معیوبان ای پناه گر غمناکان

وَضَلَّالٍ يَا عِدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي

ای کسی که اعتماد پرست در وقت سختی ای امید گاه من

عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُؤْنِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي

در مصیبت من ای مؤنس من در وقت وحشت من

يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيَّتِي عِنْدَ لِعْمَتِي

ای یار من در وقت غربت من ای دوست من در وقت لنگت من

يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي

ای فریاد رس من نزد هر غم من ای راه ناه من در وقت حیرت من

يَا غِنَايِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مُلْجِئِي عِنْدَ

ای تو افکرم من در وقت درویشی من ای پناه من در وقت

اضطرابی یَا مُعِیْنِ عِنْدَ مُفْرَحٍ فَضَّلْ

اضطراب من ای درگذشته من در وقت ترس من

یَا عَلَّامَ الْغُیُوبِ یَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ یَا سَمِیعَ السَّمْعَاتِ

ای دانای پنهانی ای آمرزنده گناهان ای پوشنده

الْعُیُوبِ یَا کَاشِفَ الْكَرْبِ یَا مُقَلِّبَ

عیب است پنهان ای بردارنده غمها ای گرداننده

الْقُلُوبِ یَا طَبِیبَ الْقُلُوبِ یَا مُوَدِّ الْقُلُوبِ

دلها ای دوکننده دلها ای دوستدار دلها

یَا اَنْبِیَّسَ الْقُلُوبِ یَا مُفْرِجَ الْهُمُومِ یَا مُنْقِیَسَ

ای بولندش دلها ای خردمند بخشنده الهمها ای برطرف کننده

الْغُمُومِ فَضَّلْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ

غما خداوند با بستی که من سوال میکنم از تو باسم تو

یَا جَلِیلُ یَا جَمِیلُ یَا وَکِیلُ یَا کَفِیلُ یَا دَلِیلُ

ای بزرگوار ای نیکوکار ای مددکننده ای صاحب بخشش ای راهزن

یَا قَبِیلُ یَا مَدِیلُ یَا مَنِیلُ یَا مُقَبِیلُ یَا حَسِیلُ

ای فنامین روزی ای دولت دهنده ای نعمت دهنده ای توبه پذیرنده ای توبه دهنده

فَضَّلْ یَا دَلِیلُ الْخَیْرِ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِینَ

ای راهنمای راه گمراهان ای فریادرس فریادکنندگان

يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرِخِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَبِيرِينَ

ای نادر شغورده ناله کننده گان ای نهرت کننده طالبان نصرت

يَا أَمَانَ الْخَالِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ

ای امان دهنده خود کننده گان ای مدد کننده مومنان

يَا رَاحَةَ الْمَسَاكِينِ يَا مُلْجَأَ الْعَاصِيْنَ يَا غَافِرَ

ای رحمت کننده مسکینان ای جات پناه نافرمان کننده گان ای درگذر کننده

الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ فَاضِلَ

عمرنگاران ای قبول کننده دعای مضطربان

يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانِ

ای صاحب بخشش و احسان ای صاحب فضل و امتنان

يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدُسِ وَالسَّيِّمَانِ

ای صاحب نجات و پناه ای صاحب بزرگی و پاکی

يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ

ای صاحب حکمت و ظاهر کننده چیزها ای صاحب رحمت و خوشنودی

يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ

ای صاحب حجت و دلیل روشن ای صاحب برتری و پادشاهی

يَا ذَا الرَّافَةِ وَالْمُسْتَعَانَ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْخَفَرِ

ای صاحب رسم و عود گاری ای صاحب عفو و بخشش

وَضَلَّ يَامَنْ هُوَ رَبُّكَ كَلِشِي يَامَنْ هُوَ إِلَهُ

ای سبیکه اوست پروردگار همه شی ای کسیکه اوست سبب

کَلِشِي يَامَنْ هُوَ خَالِقُ كَلِشِي يَامَنْ هُوَ

همه شی ای سبیکه اوست آفریدگار همه شی ای کسیکه اوست

صَانِعُ كَلِشِي يَامَنْ هُوَ قَبْلُ كَلِشِي يَامَنْ هُوَ

پیدا کننده همه شی ای سبیکه اوست پیش از همه شی ای کسیکه اوست

بَعْدُ كَلِشِي يَامَنْ هُوَ فَوْقُ كَلِشِي يَامَنْ هُوَ

بعد از همه شی ای سبیکه اوست بالای همه شی ای کسیکه اوست

عَالِمٌ بِكَلِشِي يَامَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كَلِشِي

آگاهی دارد از همه شی ای سبیکه اوست قادر بر همه شی

يَامَنْ هُوَ يَتَقَى وَيَسْتَعِيذُ بِكَلِشِي وَضَلَّ يَامَنْ هُوَ

ای سبیکه اوست باقی و درو کننده همه شی خداوند

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُؤْمِنُ

بر سبیکه من سوال میکنم از تو یا مؤمن ای یگانه باری

يَا مُكُونُ يَا مُلْكُ يَا مُبْدِي يَا مُعْوِنُ

ای پیدا کننده ای علم دهنده ای ظاهر کننده ای آسای کننده

يَا مُكِينُ يَا مُزِينُ يَا مُغْلِبُ يَا مُقْتَدِرُ

ای جا دهنده ای عزیز کننده ای آشکار کننده ای قهار کننده

وَفِي سُلَيْمَانَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي سُلَيْمَانَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

وَفِي هَارُونَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي هَارُونَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

وَفِي زَكَرِيَّا إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي زَكَرِيَّا إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

وَفِي يَحْيَى إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي يَحْيَى إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

وَفِي إِبْرَاهِيمَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي إِبْرَاهِيمَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

وَفِي إِسْمَاعِيلَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي إِسْمَاعِيلَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

وَفِي مُوسَى إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي مُوسَى إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

وَفِي هَارُونَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي هَارُونَ إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

وَفِي زَكَرِيَّا إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي زَكَرِيَّا إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

وَفِي يَحْيَى إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ
فَنُفِثَ فِي يَحْيَى إِذْ يَدْعُوهُ رَبُّهُ بِصَوْتٍ مِّنْ لَّدُنْهُ

يَا مُلْكِي يَا حَيُّ يَا رَحِيَّ يَا زَكِيَّ يَا بَدِيَّ يَا قَوِيَّ

ای قدیم ای داننده راز رازی ای پندیده ای پاک ای همیشه ای قوی تر از

يَا وَلِيَّ فَضْلٍ يَا مَنْ أَنْظَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ

ای دوست ای کسیکه ظاهر نمود خوبی را ای کسیکه

سَمَرَ الْوَيْبِ يَا مَنْ لَمْ يَنْقُصْ بِإِحْسَانٍ

پوشید بر من بدگاری را ای کسیکه نه مرا اندک کم نمود بر از این خیرگان نمود ای کسیکه

لَمْ يَنْقُصْ لِكُلِّ شَيْءٍ يَا عَظِيمَ الْعِزِّ يَا مَنْ

از هر چه بد کرد به هر کس کم نمود ای بسیار عظیم کننده ای خدای

الْعِزِّ يَا وَاسِعَ الْغَفْرِ يَا بَاسِكَ الْيَدَيْنِ

از عظمی کننده ای بسیار گنجنده ای گشاینده هر دو دستها

يَا الرَّحْمَنَ يَا صَاحِبَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ

ای رحمت به بندگان خود ای دافعت همه رازها ای متهما

كُلِّ شَيْءٍ يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّامِعَ

هر شئ را ای صاحب نعمت که فراخ است

يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْإِنَّةِ السَّابِقَةِ

ای صاحب رحمت که وسیع است ای صاحب متهما سابقه

يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ

ای صاحب حکمت بهین ای صاحب قدرت کامله

يَا ذَا الْجَلَالَةِ الْقَاطِعَةِ يَا ذَا الْكَرَامَةِ الْفَاطِحَةِ

ای صاحب دجل قاطع ای صاحب کرامت فاطح

يَا ذَا الْعِزَّةِ الْكَافِيَةَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتَيْسِّرَةِ

ای صاحب عزت دافع ای صاحب قوت قوی

يَا ذَا الْعِزَّةِ الْمُبِينَةِ فَضْلُ يَابِدِ نِعِ السَّمَوَاتِ

ای صاحب عظمت مظهر ای خالق آسمانها

يَا جَاهِلِ الْفُكْمَاتِ يَا سَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُقْبِلَ

ای پدید کننده تاریکی ای جسم کننده قرصه کمان ای در گذر کننده

الْعَمُوكَاتِ يَا سَاحِلَ الْغُورَاتِ يَا مُجِيبَ الْأُمُورَاتِ

ای روشن کننده گمان ای محقر گذارنده عجب بندگان ای زنده کننده اموات

يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ يَا مُجِيبَ الْحَسَنَاتِ

ای نازل کننده آیات ای زیاده کننده حسنات

يَا مَاجِي السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ النِّقْمَاتِ فَضْلُ

ای می آورنده بدیها ای شدید موازنه کننده بدیها

الْأَلْمُومَاتِ أَمْسُكَ يَا مُنَوِّرَ الْأُمُورِ يَا مُقْبِلَ

خداوند ابرو سنج من سوال میکنم از تو ای نام تو ای منور ای تقدر کننده

يَا مُنَوِّرَ الْأُمُورِ يَا مُنَوِّرَ الْأُمُورِ يَا مُنَوِّرَ

ای منور ای منور کننده ای روشن کننده ای آشکار کننده ای بشارت دهنده

يَا مُنْدِرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُؤَخِّرُ فَضِّلْ يَا رَبِّ

ای منور و منورده ای تقدیر کننده ای تاخیر کننده ای پروردگار

الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ

نایب حرام ای پروردگار ای حرام ای ماهی

الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الرَّكْنِ وَالْمَقَامِ

شهر حرام ای خان رکن و مقام ای پروردگار

يَا رَبِّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الْمَشْجِدِ الْحَرَامِ

ای پروردگار مشعر الحرام ای پروردگار مسجد حرام

يَا رَبِّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبِّ الشُّوْرِ وَالظُّلُمِ

ای پروردگار حلال و حرام ای پروردگار روشن و تاریکی

يَا رَبِّ الْحَيَّةِ وَالسَّلَامِ يَا رَبِّ الْقُدْرَةِ

ای پروردگار حیات و سلام ای پروردگار قدرت

فِي الْأَكْنَافِ فَضِّلْ يَا أَهْلَ الْحَاكِمِيَّةِ

در انبساط ای بزرگترین حاکمان

يَا أَهْلَ الْعَادِلِيَّةِ يَا أَهْلَ الصَّادِقِيَّةِ

ای صنعت فرین عادلان ای راست گوینان

يَا أَهْلَ الطَّاهِرِيَّةِ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

ای پاکترین پاکان ای نیکوترین پدید آورندگان

يَا اسْرَعَ لَنَا سَبِيْلًا يَا اَسْمَعَ السَّمْعِ حَسِيْنٍ

ای زودترین مساب کنندگان ای شنونده ترین شنونده گان

يَا اَبْشَرَ النَّاْظِرِيْنَ يَا اشْفَعَ الشَّافِعِيْنَ

ای بیننده ترین بینندگان ای شفاعت قبول کننده ترین شفاعت کنندگان

يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ فَضْلُ يَا عَزَّادَ مَنْ لَا

ای بزرگترین بزرگان ای استوار کسیکه

عَمَّادُكَ يَا سَدَّ مَنْ لَا سَدَّكَ يَا ذُخْرَ

استوار ای ندارد ای بزرگوار کسی را که کسی ندارد ای نگاه دارنده

مَنْ لَا يَخْشَى شُرَكَاءَ يَاجُورَ مَنْ لَا يَخْشَى شُرَكَاءَ يَاجُورَ

کسی که ترس ندارد از شرکاء ای جاور کسی را که جاور ندارد ای فریاد رس

مَنْ لَا يَخْشَى شُرَكَاءَ يَاجُورَ مَنْ لَا يَخْشَى شُرَكَاءَ يَاجُورَ

کسی که ترس ندارد از شرکاء ای جاور کسی که ترس ندارد ای فریاد رس

مَنْ لَا يَخْشَى شُرَكَاءَ يَاجُورَ مَنْ لَا يَخْشَى شُرَكَاءَ يَاجُورَ

کسی که ترس ندارد از شرکاء ای جاور کسی که ترس ندارد ای فریاد رس

يَا اَدْنَى مَنْ لَا اَدْنَى لَهُ يَا اَمَانَ مَنْ لَا اَمَانَ

ای آستانه نزدیکترین کسی که آستانه ندارد ای پناه دهنده کسی را که پناه دهنده

لَهُ فَضْلُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوند ابرار کسیکه من سوال میکنم از تو بنام تو

يَا عَاصِمُ يَا قَاسِمُ يَا قَائِمُ يَا رَاسِمُ يَا سَائِمُ

ای عاصم ای قائم ای همیشه ای راسم کننده ای سائم

يَا حَاكِمُ يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ يَا قَائِضُ يَا بَاسِطُ

ای عالم ای عالم ای قسمت کننده ای قاضی ای باط

فَضْلُ يَا عَاصِمُ مَنِ اسْتَعَاذَ بِكَ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

ای عاصم ای راحیم ای راحیم ای راحیم ای راحیم ای راحیم

يَا غَافِرُ مَنِ اسْتَعْفَرَكَ يَا نَاصِرُ مَنِ اسْتَعَاذَ بِكَ

ای آمرزنده گناگان کیست طلب آمرزش نمود از تو ای نصرت کننده آن کیست طلب نصرت نمود از تو

يَا حَافِظُ مَنِ اسْتَحْفَظَكَ يَا مُكْرِمُ مَنِ اسْتَكْرَمَكَ

ای حفاظت کننده آن کیست طلب حفاظت نمود از تو ای کرم کننده آن کیست طلب کرم نمود از تو

يَا مُرْسِدُ مَنِ اسْتَرْشَدَكَ يَا صَرِيحُ

ای مرشد وادی آن کیست طلب هدایت نمود از تو ای دادرس

مَنِ اسْتَصْرَحَكَ يَا مُعِينُ مَنِ اسْتَعَاذَكَ

آن کیست دادرسی خواهد از تو ای معین کیست طلب اعانت نمود از تو

يَا مُغِيثُ مَنِ اسْتَعَاذَكَ فَصَلِّ يَا عَزِيزُ

ای فریادرس کیست فریادرسی خواهد از تو ای قوی تر کیست

لَا يَضَامُ يَا لَطِيفُ لَا يَرَامُ يَا قَيُّوْمُ لَا يَنَامُ

نمی بیند ای لطیف که دریافت نه توان شد که معرفت او ای توانای که او را خواب نگیرد

يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكًا

ای دایم باشد و ببرد که فوت نمی شود ای زنده که نمی میرد ای پادشاه که

لَا يَزُولُ يَا بَاقِيًا لَا يَفْنَى يَا عَالِمًا لَا يَحْصِي

زایل نمیشود سلطنت او ای باقی که نماند و نیستد ای دانای همه چیز که محمول ندارد

يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يُضْعَفُ

ای پاک که خوراندیده نمیشود ای قوی که کوفه میدنار و زده نمیشود

فَضْلُ اللَّهِ مَا نِيَّ اسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ يَا أَحَدًا وَاحِدًا

خداوند را بدینست که من سوال میکنم از تو ای یگانه ای واحد

يَا شَاهِدًا يَا مَاجِدًا يَا حَامِدًا يَا سَرَّارًا

ای شاهد ای شایسته ای بزرگ ای حامد ای راه نموده

يَا بَاعِثًا يَا وَارِثًا يَا ضَرَّارًا يَا نَافِعًا

ای برانگیزنده ای وارث ای ضرر رساننده ای نافع رساننده

فَضْلُ يَا عَظِيمًا مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمًا مِنْ كُلِّ

ای بزرگتر از همه بزرگان ای بزرگترین از همه

كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ

بزرگان ای مهربانترین از همه مهربانان ای دانایترین از همه

عَلِيمٍ يَا أَسْمَكَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمَ

داناترین ای مخفیکننده ترین از همه مخفیکنندگان ای قدیم ترین

مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا لَطِيفَ

از ہر قدیم ای بزرگتر از ہر بزرگ ای پاکیزہ تر

مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا أَحَدَ

از ہر لطیف ای بزرگتر از ہر جلیل ای عزیز تر

مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ فَضْلُ يَا كَرِيمَ الصَّغِيرِ يَا عَظِيمَ

از ہر عزیز ای بزرگ درخداوند گنایک ای بزرگ

الْمَسْكِينِ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ

ای مسکین ای بسیار خیر ای قدیم فضل

يَا دَائِمَ اللَّطْفِ يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ يَا مَنْفَعَتِ

ای دائم لطف ای لطیف پیدا کنندہ ای دور کنندہ

الْكُرْبِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمَالِ

ای کرب زدہ ای کاشف محروم را ای مالک مالک

يَا قَاضِيَ الْحَقِّ فَضْلُ يَا مَنْ هُوَ فِي عَوْضٍ وَفِي

ای علم کنندہ و برانندہ حاجات برین ای کسیک دوست در عهد خود وفا کنندہ

يَا مَنْ هُوَ فِي وَقَائِدِهِمْ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي

ای کسیک دوست در وقایع خود توان ای کسیک دوست در

قُوَّتِهِمْ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوقِ قَرِيبٍ يَا مَنْ

توانائی خود بلند ای کسیک دوست با باندی خود قریب ہر ای کسیک

يَا مُرْسِيَّ سَلِّمْ يَا مَنْ هُوَ فِي كُطْفِهِ

بارجود قربا لطیف ادبیه میشود ای کسیکه اوست در لطافت خود

يَا شَرِيفُ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزُ يَا مَنْ هُوَ

بلند و شریف ای کسیکه اوست در بلندی خود قوی و عزیز ای کسیکه اوست

فِي عِزِّهِ عَظِيمُ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ عَظِيمُ

در قوت خود بزرگ ای کسیکه اوست در بزرگی خود عظیم

يَا مَنْ هُوَ فِي جَدِّهِ حَمِيدُ فَضَّلُ الْأَمْرِ

ای کسیکه اوست در کرم خود و شرف خود نیک خداوند

إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ يَا كَافِيَّ يَا شَافِيَّ

بار خدایم من سوال میکنم از تو بنام تو ای کفایت کننده ای شناسا و دهنده

يَا وَافِيَّ يَا مُعَافِيَّ يَا هَادِيَّ يَا دَاعِيَّ يَا قَاضِيَّ

ای وفا کننده ای معاف کننده ای هدایت کننده ای حکم کننده و برآورنده حاجت

يَا سَاطِعِيَّ يَا عَالِيَّ يَا بَاقِيَّ فَضَّلُ يَا مَنْ كُلُّ

ای راغنی کننده ای بزرگ اسبانی ای کسیکه شعله و نور کند بزرگ

شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ

همه چیز خاشع است از برای او ای کسیکه همه شئی ترسند برای اوست ای کسیکه

كُلُّ شَيْءٍ كَاثِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُوجِبٌ دُونِهِ

همه چیز ثابت است از برای او ای کسیکه همه شئی موجب است از او

يَا مَن كَلَشِي مَدِيْبُ الْيَمِّ يَا مَن كُلُّ شَيْءٍ خَالِكٌ

ای کسیکه همه چیز جمع کننده بسوی اوست ای کسیکه همه چیز ترسیده

مِنْهُ يَا مَن كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَن كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ

ازوست ای کسیکه همه چیز قائم ازوست ای کسیکه همه چیز آید

إِلَيْهِ يَا مَن كَلَشِي يَسِيرٌ بِجَمْدِهِ يَا مَن كُلُّ شَيْءٍ

بسوی اوست ای کسیکه همه چیز تسبیح کننده بسوی اوست ای کسیکه همه چیز

هَالِكٌ إِلَيْهِ وَجَبَتْهُ فَيَسْأَلُ يَا مَن لَا مَقْبِلَ إِلَّا إِلَيْهِ

هلاک شوند ازوست ای کسیکه همه چیز را ازوست ای کسیکه همه چیز را

يَا مَن لَا مَشْرِعَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَن لَا مَقْصِدَ إِلَّا إِلَيْهِ

ای کسیکه پناه ندارد مگر بسوی او ای کسیکه راه را ازوست ای کسیکه همه چیز را

يَا مَن لَا مَبْجِي مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَن لَا يُرْغَبُ إِلَّا

ای کسیکه جاست پناه ندارد مگر بسوی او ای کسیکه میل کرده نمیشود مگر

إِلَيْهِ يَا مَن لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَا مَن لَا

بسوی او ای کسیکه توانائی و قوت ندارد مگر از او ای کسیکه

يَسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَن لَا يَتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ

مددکار ندارد مگر از او ای کسیکه اعتماد کرده نمیشود مگر به او

يَا مَن لَا يُدْجَى إِلَّا هُوَ يَا مَن لَا يُعْبَدُ إِلَّا

ای کسیکه امید داشته نمیشود مگر او ای کسیکه عبادت کرده نمیشود

إِلَٰهَ آيَاتٍ فَضَّلْ يَا خَيْرُ الْمُرْسَلِينَ يَا خَيْرُ

نگار و سن مبدود برحق ای بهترین آنکه ترسیدو شود از تو ای بهترین

الْمُرْسَلِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ

رغبت کرده شده ای بهترین طلبیده کرده شده ای بهترین سوال کرده شده

يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمُرْكُورِينَ

ای بهترین قصد کرده شده ای بهترین گردیده شده

يَا خَيْرَ الْمُنْتَبِهِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَبِينَ

ای بهترین بیدار کرده شده ای بهترین دوستی کرده شده ای بهترین

الْمُرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُنْتَفِعِينَ فَضَّلْ

دعوت کرده شده ای بهترین انیس کرده شده

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَافِرُ يَا سَاطِرُ

خداوند ابرار بر سبب که من سوال میکنم از تو نام تو ای آمرزنده و گناهان آفریننده

يَا قَاضِي رُيَا قَاضِي رُيَا قَاضِي رُيَا قَاضِي رُيَا قَاضِي رُيَا

ای صاحب قدرت ای قاهر ای پیدا کننده ای نگاهنده ای انیس کننده

يَا ذَا كُرْمٍ يَا نَاطِرُ يَا نَاطِرُ فَضَّلْ يَا مَنْ خَلَقَ

ای ذکر کننده ای نظر کننده بر بندگان خود ای بارگذاشته بندگان خود ای سبک خلق کرد

فَتَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ قُدْرَتِي يَا مَنْ يَكْتُمُ

بندگان خود را و عدل خود را نفی ایشان ای کسی که تقدیر ساخته این ایت منو ای کسی که خجاست بندگان

الْبَلَدُ يَٰمَنْ يَسْمَعُ الْجَوَّ يَٰمَنْ يُنْقِذُ

از بیات ای کسیک میشنود اسرار پندگان نود ای کسیک فلان کس سازد

الْفَرْقِ يَٰمَنْ يُنْجِي الْمَلَكَ يَٰمَنْ يَشْفِي الْمَرْمِيَّ

غرق شونده را ای کسیک نجات میدهد ملاک خونده را ای کسیک شفا میدهد مرمی را

يَٰمَنْ أَصْحَكَ وَأَبْكَ يَٰمَنْ آمَاتَ وَأَسْمَىٰ

ای کسیک خوش میسازد و در غم میگرداند ای کسیک موت و حیات بدست آورد

يَٰمَنْ خَلَقَ الرُّوحَ الْجَبِيَّ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ فَضَّلَ

ای کسیک پیدا ساخت روح را جفا از ذکر و انثی

يَٰمَنْ فِي السَّيْرِ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَٰمَنْ

ای کسیک در خشکی و تری راه دوست ای کسیک

فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَٰمَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ

در اطراف آفاق علامات دوست ای کسیک در آیات او دلیل دوست

يَٰمَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَٰمَنْ فِي الْقُبُورِ

ای کسیک در موات قدرت دوست که زنده گرداند ای کسیک در قبور

عِزَّتُهُ يَٰمَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَٰمَنْ

خود دوست ای کسیک در روز قیامت حکم دوست ای کسیک

فِي الْحِسَابِ هَلِيبَتُهُ يَٰمَنْ فِي الْمِيزَانِ

در روز حساب هلیبت دوست ای کسیک در میزان

وَضَّاءٌ يَأْمَنُ فِي الْجَنَّةِ شَوَابُهُ يَأْمَنُ

فرمان اوست ای کسیکه در بهشت شواب اوست ای کسیکه

فِي النَّارِ عِقَابُهُ فَضَّلَ يَأْمَنُ إِلَيْهِ يَهْرَبُ

در آتش عقاب اوست ای کسیکه بسوی او میگریزند

الْمُتَّقُونَ يَأْمَنُ إِلَيْهِ يَفْرَحُ الْمُذْنِبُونَ

ترسندگان ای کسیکه بسوی او پناه می برند گناهکاران

يَأْمَنُ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَأْمَنُ إِلَيْهِ

ای کسیکه بسوی او قصد میکنند توبه کنندگان ای کسیکه بسوی او

يَرْجِعُ النَّارُ هِدًى فَن يَأْمَنُ إِلَيْهِ يَلْمِ

رفعت میکنند پر هیزگاران ای کسیکه بسوی او رجعت میکنند

الْمُتَّعِزُّونَ يَأْمَنُ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُ

میران بخشدگان ای کسیکه از او امن میکنند اراده کنندگان

يَأْمَنُ بِهِ يَفْتَحُ الْمُحِبُّونَ يَأْمَنُ فِي عَفْوِهِ

ای کسیکه از او میزنند درستان او ای کسیکه در بخشش او

يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَأْمَنُ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُؤَقِّنُونَ

آهید میدارند گناهکاران ای کسیکه بسوی او پناه می دهند اطمینان کنندگان

يَأْمَنُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ فَضَّلَ

ای کسیکه توکل داعی می کنند بر او اعتماد توکل کنندگان

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِاَسْمَائِکَ یَا حَبِیْبُ یَا طَیِّبُ

خدایا من از تو سوال میکنم از تو بنام تو ای دوست ای درازکننده

یَا قَرِیْبُ یَا رَقِیْبُ یَا حَسِیْبُ یَا هَبِیْبُ

ای نزدیکتر ای رقیب ای سبیب ای هبیب

یَا مُسْتَبِیْبُ یَا مُجِیْبُ یَا خَبِیْرُ یَا بَصِیْرُ وَفَضْلُ

ای مستبیب ای مجیب ای خبیر ای آگاه از هر چیز ای بینه

یَا اقْرَبُ مِنْ کُلِّ قَرِیْبٍ یَا اَحَبُّ مِنْ کُلِّ

ای نزدیکترین از هر نزدیکان ای دوستتر از همه

حَبِیْبٍ یَا ابْصَرُ مِنْ کُلِّ بَصِیْرٍ یَا اَخْبَرُ مِنْ کُلِّ خَبِیْرٍ

درستان ای بیناتر از همه بیناگران ای واقفتر از همه واقفان

یَا اَشْرَفُ مِنْ کُلِّ شَرِیْفٍ یَا اَرْفَعُ مِنْ کُلِّ

ای بلندتر از همه شریفان ای رفیعتر از همه

سَرَفِیْعٍ یَا اَقْوٰی مِنْ کُلِّ قَوِیٍّ یَا اَعْلٰی مِنْ کُلِّ

رفیعان ای قویتر از همه توانا ای غنیتر از همه

عَنِیٍّ یَا اَسْبَغُ مِنْ کُلِّ جَوَادٍ یَا اَسْرَعُ

غنیان ای غنیتر از همه بخوان ای سریعتر

مَوْکِبٍ یَا اَسْرَعُ مِنْ کُلِّ یَا اَسْرَعُ مِنْ کُلِّ

از هر جمعی که کند گام ای قویترین و غنیترین و سریعترین

يَا مَن تَطْفُئُ مَقِيمُ

ای خداوندی که گداخته را خام می کند

يَا مَن قَدِ يَمُوتُ قَوْلُهُ حَقُّ يَامَنُ

ای خداوندی که می میرد قول او راست است ای خداوندی که

وَعَدُهُ جِدُّ يَامَنُ عَفْوُهُ فَضْلُ يَامَنُ عَذَابُهُ

وعد او جد است ای خداوندی که عفو او فضل است ای خداوندی که عذاب او

عَذَابُ يَامَنُ ذِكْرُهُ حَلْوُ يَامَنُ فَضْلُهُ عَمِيمُ

عذاب او دلگشای است ای خداوندی که یاد او خوش است ای خداوندی که رحمت او عام است

وَقَوْلُهُ اَلَا اَسْمَعُ اَنِي اَسْأَلُكَ يَا مَن يَسْمَعُ

خداوند ای سوال میکنم از تو ای آسمان کننده

يَا مَن فَضْلُهُ يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ

ای خداوند ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او

يَا مَن يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ

ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او

يَا مَن يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ

ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او

يَا مَن يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ يَامَنُ

ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او ای نعمت او

يَا مَنْ يَسْتَلُ وَلَا يَسْتَلُ يَا مَنْ يُمْلِكُهُمْ وَلَا

ای خداوندی که از وی استغاثه کنند و او از کسی نمی طلبد ای خداوندی که غرضش میبرد و خود

يُطْعِمُهُمْ يَا مَنْ يُخَيِّرُ وَلَا يُجَارِعُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَفْضَلُ

چیزی را بر چیز دیگر است خداوندی که پدیدار و پنهان را می بیند ای خداوندی که حکم می کند

وَلَا يَفْضَلُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يَحْكُمُ عَلَيْهِ

و کسی را بر وی حکم نیست ای خداوندی که فرمان روا است و کسی را فرمان ناپسندید بر او

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

ای خداوندی که نوزاد نرفته و زنده نمانده و چیزی با او برابر نباشد او را نپدید و هیچ کس مثل او

أَحَدٌ فَضَّلَ يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ

نیست ای نیکو حساب کنند ای نیکو ای نیکو

يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ

ای نیکو ای نیکو ای نیکو ای نیکو

يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ

ای بهترین و دوستان ای بهترین و دوستان ای بهترین و دوستان

يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ

ای بهترین و دوستان ای بهترین و دوستان ای بهترین و دوستان

يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ يَا مَنْ عَالَمُهُ بِيَدِهِ

ای بهترین و دوستان ای بهترین و دوستان ای بهترین و دوستان

الْكَوْابِيتُ يَا سَرَّازَ الْمُقْبِلِينَ يَا رَجَاءَ الْمُنْتَظِرِينَ

نور بکنندگان ای روزی ده فقیران ای امیدگاه گنایاران

يَا قَرَّةَ عَيْنِي الْعَابِدِينَ يَا مُنْقِصَ حَزَنِي الْكَرِيمِينَ

ای روشنائی چشم عبادت کنندگان ای برطرف سازنده اندوه عزیزان

يَا مُفْرِجَ عَيْنِ الْمُغْمُومِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ

ای فرج دهنده غمناکان ای خداوند نخستینان

وَالْآخِرِينَ فَصَلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

و پسینان خداوند ابدیستیکم سوال میکنم از تو نام تو

يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَ يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا ذَا جَبَرَتِنَا

ای پروردگار ما ای خداوند ما ای آقا ما ای دوست ما ای سرور ما

يَا حَافِظَنَا يَا ذَا لَيْلَتِنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا مُجِيبَنَا

ای نگهدار ما ای رازنا ما ای یاور ما ای جیب ما ای دوست ما

فَصَلِّ يَا رَبَّ الْتَّائِبِينَ وَالْأَبْوَابِ يَا رَبَّ

ای پروردگار بازگشتگران و نیلویاران ای پروردگار

الْحَبِيبِينَ يَا رَبَّ الْخَائِبِينَ يَا رَبَّ الْمُجْتَبِينَ

ای دوست گویان و برگزیدگان ای پروردگار برگزیده

وَالشَّارِبِينَ يَا رَبَّ الْغَنِيِّينَ يَا رَبَّ الْكَبَارِ يَا رَبَّ الْكَرِيمِينَ

و نوشندگان ای پروردگار کوچکان و بزرگان ای پروردگار داناتان

وَالْتَّائِبُ يَارَبَّ الْأَنْهَارِ وَلَا تَجَارِبُ يَارَبَّ الْأَنْهَارِ

و بهوای ای پروردگار جویها و درختان ای پروردگار نیش آبگیر

وَالْقَفَّارِ يَارَبَّ الْبَرَارِ وَالْبَحَارِ يَارَبَّ

و به گداز ای پروردگار بیابانها و دریاها ای پروردگار

الْكَلْبِ وَالنَّهَارِ يَارَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ فَضَّل

شبه روز و شب ای پروردگار آشکارا و نهان

يَا مَنْ نَقَذَ فِي كَلْبِي أَقْرَبَ يَأْمَنُ بِحَقِّ بِلْكَشِي

ای من آنکه که نجات داد مرا از دست دروغ نمیر ای خداوندی که احاطه کرده به همه

عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغْتَ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ وَفِي سِرِّهِ

علم او ای خداوندی که رسیدی به هر قدرت و به هر چیزی

يَا مَنْ لَا تُخْصِي الْعِبَادُ زَعَمَهُ يَا مَنْ لَا تُبْلِغُ

ای خداوندی که نمی توانی بشمارد بندگان نعمت او ای خداوندی که نمی رسد

الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدِيرُ الْأَفْهَامُ

فلا یق بشکرا ای خداوندی که نمی رسد و دریک نمی کند فهم

جَلَّالَهُ يَا مَنْ لَا تُشَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنْ

بزرگی او ای خداوندی که نمی رسد و نه یابا بشناس او ای خداوندی که

الظُّلُمَةَ وَالْكِبْرِيَاءُ مِرْدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُرَدُّ

ظلمت و بزرگی او ای خداوندی که نه یابا و نه یابا

الْعِبَادُ قَضَاءُ يَامَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا لَكَ

بنادگان حکم اوست ای خداوندی که پادشاهی نیست مگر پادشاهی او

يَامَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ فَصَلِّ يَامَنْ

ای خداوندی که بخشش نیست مگر بخشش او ای خداوندی

لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَامَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَامَنْ

اوراست امتا شایسته بلند ای خداوندی که اوراست صفات است بیکو ای خداوندی که

لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَامَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى

اوراست آخرت و دنیا ای خداوندی که اوراست بهشتی که جایگاه مونس است

يَامَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَامَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ

ای خداوندی که اوراست نشانه های بزرگ ای خداوندی که اوراست نامهاست

الْحُسْنَى يَامَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَامَنْ

نیکو ای خداوندی که اوراست حکم و قضا ای خداوندی که

لَهُ الْمَوَءُءُ وَالْقَضَاءُ يَامَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالْعَرْشُ

مراد است هوا و محل هوا ای خداوندی که اوراست عرش و عرش

يَامَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى فَصَلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي

ای خداوندی که اوراست آسمانهاست بلند خداوندی که

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوٌّ يَا غَفُورٌ يَا صَبُورٌ

سوال میکنم از تو با اسم تو ای عفو کننده ای آمرزنده ای شکیبا کننده

يَا شَكُورُ يَا سَرُورُ يَا عَظُوفُ يَا مَسْرُورُ

ای شکر کننده ای سرور ای عفو کننده ای مسرور

يَا وَدُودُ يَا مُنِيرُ يَا قُدُّوسُ فَضْلُ يَامُنُ

ای دوست ای نور ای مقدس ای خداوند

فِي السَّمَوَاتِ عَظَمَتُهُ يَامُنُ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ

در آسمان بزرگی او است ای خداوند که در زمین نشانه های او است

يَامُنُ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلِيلُهُ يَامُنُ فِي الْيُسَارَى

ای خداوند که در هر شیئی دلیل وجود او است ای خداوند که در

تَجَانِبُهُ يَامُنُ فِي الْحَبَالِ خَزَائِنُهُ يَامُنُ

همی تنب او است ای خداوند که در کوه ها خزانه های او است ای خداوند که

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَامُنُ إِلَيْهِ يُرْجَعُ

بدره را آفریده او است پس زنده میکند روز قیامت ای خداوند که بازگشت

الْكَافِرُ كُلُّهُ يَامُنُ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لَطْفُهُ

همه کافر را او است ای خداوند که ظاهر است در هر چیز لطافت او

يَامُنُ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ يَامُنُ تَصَرَّفُ

ای خداوند که نیکوترین هر شیئی را آفرینش او ای خداوند که تصرف

فِي الْخَلْقِ قُدْرَتُهُ فَضْلُ يَاحَيُّ يَاقَیُّمُ

در خلقت او قدرت او ای دوست کسی که نیست

حَبِيبٌ كَهْ يَا طَبِيبٌ مَنْ لَا طَبِيبَ كَهْ يَا طَبِيبٌ

اور دوستی ای دو کننده کسی نیست اورا دو کننده ای اجابت کننده

مَنْ لَا يَجِيبُ كَهْ يَا شَفِيقٌ مَنْ لَا شَفِيقَ كَهْ

کسی که نیست اورا اجابت کننده ای مشفق به کسی کہ اورا شفقی نیست

يَا سَرَفِيقٌ مَنْ لَا سَرَفِيقَ كَهْ يَا مُغِيثٌ مَنْ لَا

ای سرفیق کسی کہ اورا سرفیقی نیست ای فریاد رس کسی کہ

مُغِيثٌ كَهْ يَا دَلِيلٌ مَنْ لَا دَلِيلَ كَهْ يَا آئِينَ

اورا فریاد رس نیست ای راه نمائے کسی کہ اورا راه نمائی نیست ای سوسن

مَنْ لَا آئِينَ كَهْ يَا رَاحِمٌ مَنْ لَا رَاحِمَ كَهْ

کسی کہ اورا سوسنی نیست ای رحم کننده بر کسی کہ هیچکس بر او رحم نکند

يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ كَهْ فَضْلٌ يَا كَاغِي

ای صاحب کسی کہ اورا صاحبی نیست ای کفایت کننده

مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَاهَادِي مَنْ اسْتَهْدَاهُ

کسی کہ از او کفایت خواهد ای راه نمائندہ کسی کہ از او ہدایت خواهد

يَا كَالِي مَنْ اسْتَكْلَاهُ يَا سَاعِي مَنْ اسْتَوْعَاهُ

ای حفظ کننده کسی کہ از او حفظ خواهد ای رعایت کننده کسی کہ از او رعایت خواهد

يَا شَافِي مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِي مَنْ

ای شفا دہندہ کسی کہ از او شفا عت خواهد ای حکم کننده بر کسی کہ از او

اَسْتَقْضَا يَا مُغْنِي مَنِ اسْتَغْنَا يَا مُوَفِّي

علم خواهد ای تو آنکه کننده کسی که از تو تو آنکه خواهد ای تمام کننده

مَنِ اسْتَوْفَا يَا مُقْوِي مَنِ اسْتَقْوَا يَا وَلِي

کسی که از تو تمامی خواهد ای قوت دهنده کسی که از تو قوت خواهد ای وری

مَنِ اسْتَوْلَا فَصَلِّ اللَّهُمَّ رَائِي

کسی که از تو یاری خواهد خداوندما بدرستی که من

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ

سوال میکنم از تو نام تو ای آفرینگار ای روزی دهنده ای گوینده

يَا صَادِقُ يَا قَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاقِقُ

ای راستگو ای شگافنده ای جدا کننده ای جدا کننده اشیا ای جمع کننده

يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ فَصَلِّ يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ

ای پیش از همه ای بلند مرتبه ای خداوندی که بگرداند شب

وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ

و روز را ای خداوندی که آفرید تاریکیها و روشناییها را

يَا مَنْ جَعَلَ الظِّلَّ وَالْحَرَّ وَرِيَا مَنْ خَرَّ

ای خداوندی که آفرید سایه و گرمی آفتاب را ای خداوندی که در فلان است

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالْبُخْسَ

آفتاب و ماه ای خداوندی که تقدیر کرد خیر و بدی را

يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ يَا مَنْ لَهُ الْغَنَاءُ

اے خدا کے کہ آفرید مرگ و زندگی را اے خدا کے کہ دولت و غنای عالم سب

وَالْأَكْفَرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَكْرًا

دعالم ارواح اے خدا کے کہ نگرفته دست برگزینی دنیا فرزندے

يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ

اے خدا کے کہ نیست اورا شریک در پادشاهی اے خدا کے کہ

لَمْ يَكُنْ لَهُ وَبِيٍّ مِنَ الدُّلِّ فَصَلِّ يَا مَنْ يَهْدِي

نیست اورا خواری و نمات اے خدا کے کہ سیدان

مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَغْلِبُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ

نوازش طالبان را اے خدا کے کہ میباید دل و مطلب خاموشان را

يَا مَنْ يَسْمَعُ آيَاتِ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى

اے خدا کے کہ می شنود نماز در ماندگان را اے خدا کے کہ می بیند

بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَهْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ

گریه ترسندگان را اے خدا کے کہ ماکه حاجتہای مردمان مست

يَا مَنْ يَقْبَلُ عُدَّةَ الشَّائِئِينَ يَا مَنْ لَا يُضِلُّ

اے خدا کے کہ قبول میکند عذر تو پکنندگان را اے خدا کے کہ گمراه نمی آرد

أَعْمَالِ الْمَفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يُضِيعُ

کارهای مفسدان را اے خدا کے کہ ضائع نمیکند

اَجْبُرْ الْمُجْسِمِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ

مرد بیکو کا، ان را ای خدا بزرگ دور نیست از دل است

الْعَارِفِينَ يَا اجْوَدَ الْاَجْوَدِينَ فَضْلُ يَا اَكْرَمَ

شناسندگان ای بخشنده ترین بخشندگان ای بزرگوار

الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الرَّسَائِ يَا سَمِعَ السَّعَاءِ يَا مُنَافِرَ

بالی ای شنونده ای ای فرار بخشش ای آفریننده

الْمُخْطَاةِ يَا بَنِي مَعِ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا اَكْرَمَ

کسان ای پسر آفریننده آسمان ای نیکو ای بزرگوار ای بزرگوار

التَّعَايِ يَا قَدِيرَ السَّعَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَقْعَاءِ يَا مُبْرِئَ

تشیان این بزرگوار ای بسیار باران ای نیکو

الْجَبَرِ فَضْلُ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِ

تو را بزرگوار ای بزرگوار ای بزرگوار ای بزرگوار

يَا مُنْجِي يَا مُنْجِي يَا مُنْجِي يَا مُنْجِي يَا مُنْجِي

ای پرستاننده ای آفریننده ای بزرگوار ای بزرگوار ای بزرگوار

يَا بَارِ يَا مُنْجِي يَا مُنْجِي يَا مُنْجِي يَا مُنْجِي

ای نیکو کننده ای بزرگوار ای بزرگوار ای بزرگوار ای بزرگوار

فَضْلُ يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّأَنِي يَا مَنْ

ای خدا بزرگوار ای بزرگوار ای بزرگوار ای بزرگوار

رَاذِقْنِي وَرَبِّي يَا مَنْ اطْعَمَنِي وَسَقَانِي

روزی داد مرا و تربیت یکگز ای خدا ای که طعام داد مرا و شراب داد

يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَادَّنَا يَا مَنْ عَصَمَنِي

ای خدا ای که مرا قرب و کرامت داد ای خدا ای که مرا نگاه داشت

وَكَفَانِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلاَّنِي يَا مَنْ

والتف حفظیت داد ای خدا ای که مرا حفظ کرد و تمهید کرد ای خدا ای که

اعَزَّنِي وَاعْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي

مساعدت و توفیق گردانید ای خدا ای که مرا توفیق داد و هدایت نمود

يَا مَنْ اَنْسَنِي وَاَوَانِي يَا مَنْ اَمَاتَنِي وَاَحْيَانِي

ای خدا ای که انیس من میگشت و جان داد مرا ای خدا ای که میراندا مرا و زندگانی نمود مرا

فَضْلُ يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

ای خدا ای که حق را بر کز خود قرار میدهد بکلام خود

يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ

ای خدا ای که قبول میکند توبه از بندگان خود ای خدا ای که

يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا يَنْفَعُ

حائل میشود میان بشر و دل او ای خدا ای که سود ندارد

الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ أَنْتَ مُرِيدُ مَنْ

شفاعت مگر برخواست او ای خدا ای که ارادت داری کسی که

ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا مَعْقِدَ بِلَيْحَتِهِ

گم شده است ای خدا که بر ایم نیزند کن

يَا مَنْ لَا سِرَّاءَ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ اِذَا قَادَ كُلُّ

ای خدا که کسی و بیکند قضا و او ای خدا که نه نقا است

شَيْءٍ إِلَّا خَفِيَ يَا مَنْ السَّمَوَاتُ تَسْكُو بِمَا فِيهَا

چیزی قرآن او ای خدا که آسمان ها در تپند

يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْهِ

قدرت اوست ای خدا که میفرستد باد را که بشارت میدهد

رَحْمَتِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقْطَعَ أَمْثَالُ مَا

بهاران ای خدا که گردانید زمین را عمل خود نمی فلاحت

جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسُ

گردانید کوه را را لنگر زمین ای خدا که گردانید آفتاب را

مِزَانًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ

چراغ روز ای خدا که گردانید ماه را روشنی شب ای خدا که گردانید

اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَالِمًا يَا مَنْ

شب را عمل روز و لباس ای خدا که گردانید روز را عمل تپش ای خدا که

جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّوَاءَ بِنَاءً

گردانید خواب را را حلق ای خدا که گردانید آسمان را تپ بر فراز

يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ لِمَنْ رَآهَا جَاءَ مَنْ جَعَلَ

ای خدا که کرد این چیزها از برای این چیزها جفت ای خدا که مقرر فرمود

النَّاسَ مِنْ صَادِّ أَفْضَلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

دوزخ را عمل در و خلافت خداوند ابد بر سنگداری سوال میکنم از تو

يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا سَرِيعُ يَا صَمِيعُ

بنام تو ای شنونده ای شفاعت کننده ای بلند مرتبه ای سریع کننده

يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ

ای زود حساب ای پدید آورنده ای بزرگ ای توانا ای آگاه

يَا مُجِيبُ فَضْلُ يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا

ای پدید دهنده ای زنده پیش از هر زنده ای زنده

بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

بعد از هر زنده ای زنده که نیست مانند او زنده

يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ لِي شَرِكُكَ شَيْءٌ يَا حَيُّ

ای زنده که نیست شریک او زنده ای زنده

الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى شَيْءٍ يَا حَيُّ الَّذِي يُبَيِّنُ

که نیست محتاج بکدامی زنده ای زنده که میراند

كُلَّ شَيْءٍ يَا حَيُّ الَّذِي يَسِّرُ كُلَّ شَيْءٍ يَا حَيُّ

همه زنده را ای زنده که آسانی میدهد زنده را ای زنده

لَمْ يَرِثِ الْحَيَوَةَ مِنْ حَيِّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي

که همیشه زنده است ای زنده سزودند میکند

الْمَوْتِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا

مردگان را ای واجب الوجود که خوابیدگی و خواب سبک و نه

نَوْمٌ فَضَّلْ يَا مَنْ لَهُ ذِكْرُ الْكَافِرِ الْيَتْسَى

عکس ای خداوندی که مراد است ذکر کفر اموش نمیشود

يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لَا

ای خداوندی که مراد است نوری که فرو نمی نشیند ای خداوندی که مراد است نعمت که

تُحَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ

شماره نمیشود ای خداوندی که مراد است پادشاهی که بر طرف نمیشود ای خداوندی که مراد است

شَنَاءٌ رَحْمَتِي يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يَكْفِي يَا مَنْ

هر نیکی که شمرده نمی شود ای خداوندی که مراد است بزرگی که بگویدگی ندارد ای خداوندی که

لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرِكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُؤَدُّ يَا مَنْ لَهُ

اور است کمالی که در پاوه نمیشود ای خداوندی که مراد است حکم که در نمیشود ای خداوندی که مراد است

صِفَاتٌ لَا تُبَدِّلُ يَا مَنْ لَهُ نَعْوَةٌ لَا تُقَرِّضُ فَضْلُ

صفتی چند که تبدیل نمی یابد ای خداوندی که مراد است صفاتی چند که قرض نمی یابد

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ

ای پروردگار جهانیان ای پادشاه روز جزا ای نهایت

الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ الْأَحْيَيْنَ يَا مُدِيرَ الْهَارِبِينَ

مراد طالبان ای پناه پناه برندگان ای دریا بنده مرغیان

يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ

ای دوست صبرکنندگان ای دوست توبهکاران ای

يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ

دوست پاکیزگان ای دوست نیکوکاران ای

هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُحْتَدِينَ فَصَلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

دانا برادر یا خدایان خداوندی که من سوال میکنم از تو

بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ

بنام تو ای باشفقت ای صریان ای محبوب ای احاطه کننده

يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُدِلُّ يَا مُبْدِي

ای قوت دهنده ای فرادرس ای عزت دهنده ای خوارکننده ای ابتدا کننده

يَا مُعِيدُ فَصَلِّ يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ يَا رَحِيمُ

ای اعاده کننده ای خدا که نیست او را خدای

يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ يَا رَئِدٌ يَا مَنْ هُوَ صَدُوقٌ يَا رَحِيمٌ

ای خداوندی که او را شبیه نیست ای خداوندی که بی نیاز و بی عیب است

يَا مَنْ هُوَ وَثَرٌ يَا رَئِدٌ يَا مَنْ هُوَ فَاضِلٌ

ای خداوندی که پگاه است و چگونگی ندارد ای خداوندی که حکم کننده که

يَا حَكِيمُ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ

ستم نیکند ای پروردگار بی وزیر ای خداست

عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ عَنِّي بِلَا قَرَرٍ

عزیز بی ذلت ای خداست تو آنکه بی فکر

يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزَلٍ يَا مَنْ هُوَ

ای پادشاه بی زوال ای خداست

مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ فَضَّلَ يَا مَنْ ذَكَرَكَ

با وصف بی شبیه و بی شکیبایی ای خداوندی که ذکر او

شَرَفَ لِلدَّائِرِينَ يَا مَنْ شُكِرَ كَرَامَتُهُ

شرف و ذکر کنندگان است ای خداوندی که بزرگواری باعث شجاعت

لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عَزَّ لِلْحَامِدِينَ

تسبیح کنندگان است ای خداوندی که حمد او باعث عزت حمد کنندگان است

يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاتٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ

ای خداوندی که فرمان برداری او نجات فرمان برداران است ای خداوندی که درگاه او

مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاحِدٌ

گشاده است براسه جویندگان ای خداوندی که راه او روشن است

لِمَنْ يَهْتَدُونَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بَيِّنَاتٌ لِلنَّاسِ لِيَرْيَنَ

جهت انابت کنندگان ای خداوندی که دلائل او دلیل اند براسه نظر کنندگان

يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ

ای خداوندی که کتاب او بندهست از برای پرهیزگاران ای خداوندی که روزی

عَمُومٌ لِلظَّالِمِينَ وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ

عامست برای فرمان برداران و عاصیان ای خداوندی که رحمت او

قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ فَضْلُ يَا مَنْ تَبَارَكَ

نزدیک است از نیکوکاران ای خداوندی که بابرکت

اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ

نام او ای خداوندی که بلندست عزت او ای خداوندی که نیستی خداوندی غیر او

يَا مَنْ جَلَّ قَنَاطُوكَ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ

ای خداوندی که بزرگست قنات او ای خداوندی که منزه است نامهای او

يَا مَنْ يَدُوكَ بَقَاؤُكَ يَا مَنْ الْعِظَةُ بِهَاؤُكَ

ای خداوندی که همیشه است بقای او ای خداوندی که بزرگی حسن او است

يَا مَنْ الْكِبَرُ بِأَعْمُرِكَ يَا مَنْ لَمْ يَخْلُصْ إِلَّا بِكَ

ای خداوندی که عظمت مخصوص اوست ای خداوندی که نمیشود ان شمرده و نجات یافت

يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاؤُكَ فَضْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

ای خداوندی که بسیارست نعمت او بار خداوندی بزرگوار

اسْأَلْكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا آمِينَ يَا صَبِيرُ

سوال میکنم از تو بنام تو ای مددگار ای امانت دار ای پند

يَا مَيِّتِينَ يَا مَكِينُ يَا وَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا وَهَّابُ

ای واجب الوجود ای بزرگوار ای توانا ای دان ای سردار صدای خدای بزرگوار

يَا شَرِيدُ يَا شَهِيدُ فَضْلُ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

ای سخت عذاب ای حاضر ای صاحب عرش بزرگوار

يَا ذَا الْقَوْلِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ

ای صاحب گفتار راست ای صاحب فعل نیکو

يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْقَوَّةِ

ای صاحب عذاب سخت ای صاحب رحمت

وَالْوَعْدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

و عذاب ای صاحب وندائی که همه بدست او است

يَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ

ای خداوندی که میکند هر چه میخواهد ای خداوندی که

قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

نزدیک است دور نیست ای خداوندی که همه بدست او است

شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

گواه است ای خداوندی که همه بدست او است

فَضْلُ يَا مَنْ لَا شَرَّ لَهُ

ای خداوندی که هیچ بدی ندارد

وَلَا وَزَيْرٍ يَا مَنْ لَا شَيْبَةَ لَهُ وَلَا تَغْيِيرٍ

و زیر نیست ای خدا که او را شیل نیست و تغیری نیست

يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُنِيرِ

ای آفرینگار آفتاب و ماه ای نورانگر گمانده

الْبَاسِ الْفَقِيرِ يَا سَرِيفَ الْغُلَّ الصَّغِيرِ يَا رَحِيمَ

درویش بدین ای روزی دینة غلله صغیر ای رحیم کننده

الشَّيْءِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَطَشِ الْكَبِيرِ يَا عَصَا

بزرگ ای درسته کننده استخوان شکست ای نگهدار

الْحَائِفِ الْمُسْتَعِيرِ يَا مَنْ هُوَ عِبَادِمُ خَشِيرٌ

ترسنده که پناه ندارد ای خداوندی که بیا حوال پندگان خود دانا

يَصِيرُ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَضْلٌ

و بیناست ای خداوندی که بر همه چیز تواناست

يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ

ای صاحب بخشش و نعمت ای صاحب فضل و کرم

يَا خَالِقَ الْمَوْجِ وَالْقَلَمِ يَا سَائِغَ الدَّرَسِ

ای خالق لوح و قلم ای آفرینگار مورچه

وَالنِّسَمِ يَا ذَا الْبَاسِ وَالنِّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ

و آدمی ای صاحب عذاب و انتقام ای صاحب الهام کننده عرب

وَالْعَجْمُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَكْبَرُ يَا غَالِيَهُ الدُّعَاءِ

و غارتن ای دور کننده ^{فر دالم} ای دانای پنهان

وَالْهِمَمُ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ

و آنچه دغا طر کند ای پروردگار خانه و حرم ای خداوندی که آفرید

الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ فَصَلِّ اللَّهُمَّ

چیز را از گمنامی ^{بار خدا}

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ

پند میگویم سوال میکنم از تو ای گردآور ای آفریننده

يَا قَابِلُ يَا كَامِلُ يَا فَاضِلُ يَا فَائِزُ

ای قبول کننده ای تمام کننده ای جدا کننده ای احسان کننده

يَا غَايِلُ يَا غَالِيَهُ الدُّعَاءِ يَا غَالِيَهُ الدُّعَاءِ

ای غافل کننده ای زبردست ای جویا ای غلبه کننده

فَصَلِّ يَا مَنْ أَنْتَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَنْتَ بِطَوْلِهِ

ای خداوندی که قدرت دارد ای خداوندی که اشیاء را بر تو

يَا مَنْ جَادَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ جَادَ بِطَوْلِهِ

بجود خود ای خداوندی که بخشید بطولت خود ای خداوندی که بر تو

يَا مَنْ فَكَرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ فَكَرَ بِحِكْمَتِهِ

فکرت ای خداوندی که تا درست بحکمت خود ای خداوندی که

حَكْمٌ يَتَذَكَّرُ يَا مَنْ دَبَّرَ بِحِلْمٍ يَا مَنْ

حکیم است بر تدبیر خود ای خداوندی که مدبر است بعلم خود ای خداوندی که

يَسْتَأْذِنُ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عِلْوَةٍ يَا مَنْ

در میگذرد بحکم خود ای خداوندی که نزدیک است با بلند یکی ای خداوندی که

عَلَانِي دُنُوهُ فَضَّلَ يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

با شایسته بلند مرتبه کی نزدیک است ای خداوندی که می آفریند آنچه میخواهد

يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

ای خداوندی که میکند آنچه میخواهد ای خداوندی که راه می نماید هر کرا می خواهد

يَا مَنْ يَخْلُقُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

ای خداوندی که در گمراهی میگذارد هر کرا میخواهد ای خداوندی که هدایت میکند

يَا مَنْ يَغْفِرُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ مَنْ يَشَاءُ

هر کرا میخواهد ای خداوندی که می آمرزد هر کرا میخواهد ای خداوندی که

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

هدایت میگذارد هر کرا میخواهد ای خداوندی که خوار میگرداند هر کرا میخواهد

يَا مَنْ يَصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَخْصِي

ای خداوندی که صورت میدهد در رحمها آنچه میخواهد ای خداوندی که خصوصیت

يَخْصِي مَنْ يَشَاءُ فَضَّلَ يَا مَنْ كَرَّمَ

برست خود بر کرامت ای خداوندی که کرامت

صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ

زن و نه فرزند ای خداوندی که هر چه را میسر از بیجا هر چیز

قَدَرًا يَا مَنْ لَا يَشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدٌ يَا مَنْ

انعام ای خداوندی که شریکی نمی سازد به علم خود هیچ کس ای خداوندی که

جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاوَاتِ

گردانید فرشتگان را که پیغام آورند ای خداوندی که گردانید در آسمان را

بَرٍّ وَبِجَايَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا

برجایای دوانده گاه ای خداوندی که گردانید زمین را آرامگاه و خلایق

يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ

ای خداوندی که آفرید از نطفه آدمی را ای خداوندی که گردانید

لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ

از براسه هر چیز مدتی ای خداوندی که رسیده است به هر چیز

عِلْمًا يَا مَنْ أَصْبَحَ كُلُّ شَيْءٍ عَدَدًا فَضَّلَ

علم او ای خداوندی که عدد هر چیز میباید

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلَ يَا آخِرَ

خداوند ابرهه سیکه من سوال میکنم از تو نام تو ای پیش از همه ای بعد از همه

يَا بَاطِنُ يَا ظَاهِرُ يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَدْرُ يَا وَدُّ

ای پوشیده ای پدید آورنده ای نیکوکار ای زیاد از عبادت ای یگانه ای بی شریک

يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ فَضْلُ يَسْخِرُ مَعْرِفَتِ

ای بی نیاز ای بی زوال ای بهترین جا می که معرفت شناسد

عَرِيفُ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودِ عِبِيدُ يَا أَجَلَ

حاصل باید کرد ای بهترین معبودی که نیابت او باید کرد ای بهترین مشاگردی که

شُكْرُ يَا أَحْسَنَ مَذْكُورِ كُورِ يَا أَعْلَى

فکر او باید کرد ای عزیزترین مذکور که یاد او کرده اند ای بلند نمودنی که

سُجْدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودِ طَلَبِ يَا أَرْفَعَ

هر او کرده اند ای قدیم ترین موجودی که طلب او کرده اند ای بلندترین موجودی که

وَصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودِ رُوحِ يَا أَكْثَرُ

وصف او کرده اند ای بزرگترین مقصودی که قصد او کرده اند ای بیشترین

مَسْئُولِ سَائِلِ يَا أَشْرَفَ رُوحِ بَرِ

مسئولی که از او سوال کنند ای نیکوترین دوستی که معلوم کرده اند

فَضْلُ يَا حَيِّبَ الْبَاكِينَ يَا مُسْتَدَانَ الْوُجَاهِينَ

ای دوست مگر بکنندگان ای پناه توکل گذرانان

يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ يَا وَليَّ الْوُجُوهِ مَنِينِ

ای راه نشانگر گمرازان ای پاور مونسان

يَا آيُنِيْسَ الذِّكْرَيْنِ يَا مَفْزَعَ الْمَلَكُوتَيْنِ

ای مونس یادگزاران ای پناه درماترکان

يَا مُنِجَ الصَّادِ مِيْنِي يَا قَدْرَ الْفَقْدِ رِيْنِي

ای نجات دهنده راست گویان ای توانا تر از ای توانایان

يَا اَعْلَمَ الْعَالَمِيْنَ يَا اِلَهَ الْخَلْقِ الْجَمْعِ مِيْنِي

ای داناترین دانایان ای خداوند خلایق از اولین تا آخرین

فَضْلِي يَا مَنْ عَلَا فَقُوْرِي يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدْرِي

ای بلند مرتبه کسی بگفته بودند سیده پس اینست ای بادشاه توانا

يَا مَنْ بَطَّنَ خَيْرِي يَا مَنْ عَيْدِي فَشَكَرِي

ای دانا با صرار ای معبود بنده دشگوار بنده

يَا مَنْ عَلَّمَنِي فَتَقَدَّرِي يَا مَنْ جَلَّ جَوْدِي الْوَكْدِي

ای آموزگار عالمیان ای خداوند که بزرگو با و بنیستند

يَا مَنْ لَا يَذَرُكَ اَبْرَارٌ يَا مَنْ لَا يَنْفِي عَنْكَ اِيْمَانُ

ای خداوند که اوارا که نمکنند او را ویر ذلایل ای خداوند که محنت نیست بر او چیزی

يَا سَرَّارَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ فَضْلِي

ای سروری دهنده آدمی ای تقدیر کننده هر شی

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظِيْ يَا بَارِيْ يَا ذَا اَرْحِيْ

خداوند ابرر سئید من سوال میکنم از تو بنام تو ای نگارنده ای آخر دنیا ای خالق و داناتا

يَا بَاذِخِيْ يَا فَارِجِيْ يَا فَائِزِيْ يَا كَاثِبِيْ يَا صَبِيْ

ای بزرگوار ای فرج دهنده ای کاشنده ای ظاهر کننده ای خصام روزی

يَا اِهْرِيَانَا هِي فَضْل يَامَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْب

ای امرکننده نیکی ای منع کننده از بدی ای خداوندی که نمیداند پوشیده را

اَلَا هُوَ يَامَنْ لَا يَصْرِفُ الشُّؤْ اَلَا هُوَ يَامَنْ

نمگرد او ای کسی که بر نمی گرداند بلا را نمگرد او ای خداوندی که

لَا يَخْلُقُ الْخَلْقُ اَلَا هُوَ يَامَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ

نمی آفریند خلق را نمگرد او ای خداوندی که نمی آمرزد گناهان را

اَلَا هُوَ يَامَنْ لَا يَبْعَثُ النَّعْمَةَ اَلَا هُوَ يَامَنْ لَا يَقْلِبُ الْقُلُوبَ

نمگرد او ای کسی که تمام نمیکند نعمت را نمگرد او ای خداوندی که برنگرداند دلها را

اَلَا هُوَ يَامَنْ لَا يَدِيرُ الْاَمْرَ اَلَا هُوَ يَامَنْ لَا يَنْزِلُ

نمگرد او ای خداوندی که تدبیر نمیکند کارها را نمگرد او ای خداوندی که فرو نمی نهد

الْغَيْبَ اَلَا هُوَ يَامَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ اَلَا هُوَ

پراکنده را نمگرد او ای خداوندی که بسط نمیکند روزی را نمگرد او

يَامَنْ لَا يَمُوتُ اَلَا هُوَ فَضْل يَامَعْجُون

ای خداوندی که نمرد و نمبازد مردگان را نمگرد او ای معجزگار

الصُّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْوَلِيَاءِ

ای بختگان دوراندگان ای صاحب غریبان ای مددکار و دستیار

يَا قَاهِرَ الْعَدُوِّ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا زَلَّيْلَ الْاَصْفَادِ

ای قهر کننده بر دشمنان ای بردارنده آسمان ای موش بر بندگیان

يَا حَبِيبَ الْاَتْفِيَاءِ يَا كَثَرَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَتْفِيَاءِ

ای دوست پر بین کاران ای کثیر درویشان ای خدایه تو انگران

يَا أَكْرَمَ الْكَرْمَاءِ فَضَّلْ يَا كَافِي مَنْ كُلِّ شَيْءٍ

ای کریم تر بکریمان ای خدا که هر که دارد به او اراد

يَا قَائِمٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشَبِّهُهُ شَيْءٌ

ای خدا که تو ایست بر همه چیز ای خدا که مشابه او نیست چیزی

يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْخَفِي عَلَيْهِ

ای خدا که چیزی پادشاهی او را زیادد نمیکند ای خداوند که بر نهانی نیست بر او

شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ فِي خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ

چیز ای خداوند که کم نمی شود در خزانده او چیزی ای خداوند که

كَمِيلٌ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ بَعْدَ عَنِّ عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ

مانند او کسی ای خداوند که پوشیده نیست از علم او چیزی ای خداوند که

خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ

آگاهی دارد از هر شئی ای خداوند که فرا گرفته است رحمت او

كُلِّ شَيْءٍ فَضَّلْ الْخَيْرَ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سُبْحَانَ

همه شئی را خداوند بهر رشیکمن سوال میکنم از تو بنام تو

يَا مُكْرِمٌ يَا مُطْعِمٌ يَا مُنْعِمٌ يَا مُعْطِيٌ يَا مُغْنِيٌ

ای کریم کننده ای طعام دهنده ای نعمت دهنده ای عطا کننده ای غنی کننده

يَا مُقْنِي يَا مُقْنِي يَا مُقْنِي يَا مُقْنِي يَا مُقْنِي

ای مال دهنده ای میراثده ای زنده کننده ای خوشنودکننده ای نجات دهنده

فصل ۹۴ يَا اَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَاٰخِرَةَ يَا اِلَهَ

ای اول هر شیئی و آخر او ای خدا

كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُ كُلِّ شَيْءٍ يَا سَرِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَلَاةُ

هر شیئی و پادشاه او ای پسر درگاه همه شیئی و درگاه او

يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَتَحَارُّقُهُ يَا قَائِمُ

ای آفریننده هر شیئی و آتشگیر او ای بگمیدارنده

كُلِّ شَيْءٍ وَتَبَارِكُ يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ

هر شیئی در دهنده او ای ابتدا کننده هر شیئی

وَمُعِيدُهُ يَا مُدْخِلُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُخْرِجُهُ

و اعاده کننده او ای ایجاد کننده هر شیئی و تقدیر کننده او

يَا مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ وَفَاعِلُهُ يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ

ای موجود کننده همه شیئی و تقدیر دهنده او ای زنده کننده هر شیئی

وَكُلُّ شَيْءٍ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثَهُ

و میراثده او ای آفرینگار همه شیئی و میراث او

فصل ۹۵ يَا خَيْرَ ذِكْرِ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ

ای بهترین یادگار و یاد کرده شده ای بهترین

شَاكِرٌ وَمَشْكُوْرٌ يَا خَيْرُ سَامِعِيْنَ وَرَاقِعِيْنَ

شکر کننده گان و شکر کرده شدگان ای بهترین شنیدنی و دربرگیرنده

يَا خَيْرُ رَاقِعِيْنَ وَمَشْكُوْرٌ يَا خَيْرُ سَامِعِيْنَ

ای بهترین دربرگیرنده و شکر کرده شدگان ای بهترین شنیدنی

وَمَشْكُوْرٌ يَا خَيْرُ سَامِعِيْنَ يَا خَيْرُ رَاقِعِيْنَ

و شکر کرده شدگان ای بهترین شنیدنی و دربرگیرنده

وَأَيْتِيْسُ يَا خَيْرُ سَامِعِيْنَ يَا خَيْرُ رَاقِعِيْنَ

و آیتین ای بهترین شنیدنی و دربرگیرنده

مَقْصُوْدٌ وَمَقْطُوْبٌ يَا خَيْرُ سَامِعِيْنَ

مقصودان و منقولیان ای بهترین شنیدنی

وَمَقْطُوْبٌ يَا خَيْرُ سَامِعِيْنَ يَا خَيْرُ رَاقِعِيْنَ

و منقولیان ای بهترین شنیدنی و دربرگیرنده

يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِأَدْبَارِهَا وَلَا يَمْنَعُهَا

ای خداوندی که هیچ چیز از او پنهان نیست و او را هیچ چیز

إِلَى مَنْ أَحْبَبَهُ قَرِيْبٌ يَا مَنْ هُوَ قَرِيْبٌ

از او عزیز است که دوست فرمان برداران است ای خداوندی که

قَرِيْبٌ يَا مَنْ هُوَ مِنْ رَجَاءِ كَرِيْمٍ دَامِ

نزدیک است ای خداوندی که هر که طلب نماید از او

مَنكَدَارٌ هُوَ آتِيْهِ اِيْ خَدَّائِيْهِ كَرِيْمٍ دَامِ

نکندار از او آید ای خداوندی که هر که بخواهد از او

ای خدای من که در این عالم

برو بار هست ای خدای که در نهایت بزرگی

سراج منهدم منهدم منهدم

منهدم منهدم منهدم منهدم

پای منهدم منهدم منهدم

ای خدای من که در این عالم

برو بار هست ای خدای که در نهایت بزرگی

سراج منهدم منهدم منهدم

منهدم منهدم منهدم منهدم

پای منهدم منهدم منهدم

ای خدای من که در این عالم

برو بار هست ای خدای که در نهایت بزرگی

سراج منهدم منهدم منهدم

منهدم منهدم منهدم منهدم

پای منهدم منهدم منهدم

ای خدای من که در این عالم

برو بار هست ای خدای که در نهایت بزرگی

تَابَ يَا مَنُورُ تَابَ يَا مَنُورُ تَابَ يَا مَنُورُ تَابَ يَا مَنُورُ

تَابَ یعنی توبه ای خداوند که گناه را می بخشد و توبه ای خداوند که گناه را می بخشد

كَانَ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ

كَانَ یعنی همیشه ای خداوند که قرآن او بزرگ است ای خداوند که پادشاهی او

يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ

يَسْأَلُ یعنی ای خداوند که فضل او ناماست ای خداوند که خوش او

يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ

يَسْأَلُ یعنی ای خداوند که مشغول نمیکند او را شنیدن چیز از حدیث

يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ

يَسْأَلُ یعنی ای خداوند که باز نمیدارد او را کرداری از کردار دیگر ای خداوند که غافل نمی سازد او را

يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ

يَسْأَلُ یعنی ای خداوند که گفتار دیگر ای خداوند که بطل نمی اندازد او را سوالی از

يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ

يَسْأَلُ یعنی سوال دیگر ای خداوند که آن نشود او را چیزی از دیدن دیگر ای خداوند که

يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ

يَسْأَلُ یعنی دیگر نمیکند او را ابرام ابرام کنندگان ای خداوند که او غایت مراد

يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ

يَسْأَلُ یعنی دوستان است ای خداوند که او مقصود رحمت است عارفان است

يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ يَسْأَلُ عَنْ قُرْآنِهِ

يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى الْمَلِكِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى

ای خداوندی که او نهایت مطلق طالبان است ای خداوندی که مخفی نیست

عَلَيْكَ دَسْرَةٌ فِي الْعَالَمِينَ فَصَلِّ يَا حَلِيمًا

بر تو پنج چیز در کل عالم ای بردبار

لَا يَجْهَلُ يَا حَبِيبًا إِذَا لَا يَجْهَلُ يَا صَادِقًا

کسی که نمی‌داند در حق تو ای عزیز ای راست گو

لَا يَخْلَعُ يَا وَهَّابًا لَا يَجْهَلُ يَا قَاهِرًا

که نمی‌پوشد و علوه نمی‌کند ای بختیار ای غلبه

لَا يَشْتَلِبُ يَا رَاطِيًا لَا يُوصَفُ يَا عَدْلًا

که مخدوب نمی‌شود ای برنده گزاری که وصف او نمی‌توان کرد ای عادل

لَا يَكْثِفُ يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا

نزد نمی‌کند به هیچ کس ای توانا که درویش نمی‌شود ای بزرگ

لَا يَصْغُرُ يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ

که کوچک نمی‌شود ای نگهدارنده که غافل نمی‌شود منزله هستی تو

يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا

ای خدا نیست معبودی دیگر سواست تو ای فریادرس خلاص گردان ما را

مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

از عذاب آتش ای خداوند

دعا کے کشائش رزق بعد ہر نماز بخواند

إِلٰهِي قَلْبِي مُجْجَبٌ وَعَقْلِي مُغْلَوْبٌ وَهَوَايَ

خداوند دل میرا مجبور ہے اور عقل میری مغلوب ہے اور خواہش میری

غَالِبٌ وَطَاعَتِي قَلِيلٌ وَمَعْصِيَتِي كَثِيرٌ

غالب ہے اور اطاعت میری مختصر ہے اور گناہ میری بہت ہیں

وَلَيْسَانِي مُقْسِرٌ يَا لَيْلَى نَوْبٌ فَكَيْفَ حِيلَتِي

اور زبان میری منقرض ہے ساتھ گنہ گاروں کے پس بین ہے کوئی حیل

يَا اَعْلَاهُمْ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ اخْفِئْ

ای دراز سے لپٹ ای بچنے والے گنہ گاروں کے بخش دے

ذُنُوبِي كُلَّهَا يَا غَفَّارَ يَا غَفَّارَ

سب گناہ میرے ای بچنے والے ای بچنے والے

فَاقْضِ حَوَائِجِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پر لا حاجتوں کو میری دنیا اور آخرت کے

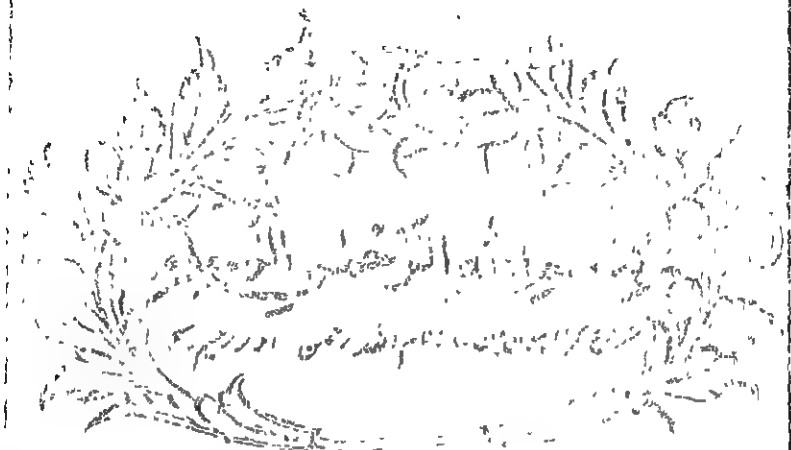
بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ساتھ رحمت اپنی سے ای زیادہ رحم کرنے والا رحم کرنے والا

استغاثہ و دعا کے مختلف قسمیں

حدیث میں وارد ہے کہ جو کوئی پڑھے اس دعا کو تو خدا اسے تعالیٰ دو فرستے مقرر کرتا ہے کہ
 نگہبانی کرتے ہیں اُسکی گناہوں سے اور حفاظت کرتے ہیں اُسکی ملائکہ سے جو کہ
 ماہ رمضان میں تین مرتبہ اس دعا کو پڑھے تو خدا اسے عذرا مل جائے گا تاہم اس پر
 آتش دوزخ کو اور بہشت اسپر واجب کرنا ہو اگر ایک مرتبہ بھی پڑھے تو لازماً
 اور اگر کوئی شخص ہر روز اس دعا کو پڑھے تو بعد صرفہ سکے وہ شخص دانی
 شہید دین ہوگا اور گھبراہٹ اسے نہ ہو بلکہ اسے اللہ تعالیٰ کی رضا ہوگی اور اسے اللہ تعالیٰ کی رضا ہوگی
 شہدائے ہر سے اور اگر شب کو پڑھے تو حق تعالیٰ اسے توبہ کرے اور اسے
 رحمت کرے جو کچھ حاجت دینا اور آخرت کی اور اسے اللہ تعالیٰ کی رضا ہوگی اور اسے اللہ تعالیٰ کی رضا ہوگی
 جب پڑھے تو با طہارت پڑھے اور جب باندہ توبہ اور استغاثہ اور استغاثہ
 کہ کہیے اس دعا کو ظرف پاک پر آب باران اور زعفران سے اور مریض کو دیکھ کر پڑھے
 فوراً شفا پا دے گا اگر تندرست بھی پیو پکا تو کوئی بیماری بدن میں آسکے نہ ہوگی
 جس مطلب کے واسطے چاہے پڑھے اگر ہمیشہ پڑھا کرے نہایت بہتر ہے ہر عید کہ
 دعا مذکورہ کے اسناد نہایت طولانی تھے مگر مختصر کیے گئے کہ گنجائش نہ تھی
 جو کہ دعا مسطورہ اکثر کتابوں میں جو اس واسطے آسانی کے واسطے وضع کی گئی

الہی کہ میں تیرے واسطے علی سید عدا

وہ کہ تیری خدمت میں تیرے واسطے عدا

وہ کہ تیری خدمت میں تیرے واسطے عدا

اور تیرے واسطے عدا

سید امیر و کہ تیرے واسطے عدا

وہ کہ تیری خدمت میں تیرے واسطے عدا

اور تیرے واسطے عدا

فَنَظَرْتُ إِلَىٰ ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَاحِ

پس نظر کی تو نے خداوند پر سے ضعف پر کہ تحمل مصائب کا میں نہیں کر سکتا

وَعَجَزْتُ عَنِ مُلَمَّاتِ الْجَوَائِرِ وَقُصُوفِ

اور دیکھا تو نے کہ میں عاجز ہوں تحمل بلایات اور آفات سے اور قصور میرا ملاحظہ کیا تو

عَنِ الْإِنْصَارِ مِنْ قَصْدِي بِتُحَارِيبِهِ

کہ میں انتقام نہیں لے سکتا اس شخص سے جو قصد عار بہ کار کرتا جو مجھ سے

وَوَحَّدَتْنِي فِي كَثِيرٍ عَدَدٍ مِنْ نَاوَانِي

اور تنہائی میری دیکھی تو نے کثرت میں میرے دشمنوں کے

وَأَرْصَادِهِمْ لِي فِي مَالِ الْمُرَاعِلِ فِيهِ فِكْرِي

اور کہیں گاہ میں پھنسا اگلا اس کے تار پلا اور حدود پہنچاؤں مجھ پر ایسے میں جہاں میں ہے اپنی فکر کو

فِي الْأَبْرَصَادِ لَهُمْ مِثْلُهُ فَأَيَّدَتْنِي بِقُوَّتِكَ

داخل نہیں دیا کہ میں بھی کہیں گاہ میں پھنساؤں اچھے لیے اور میں اس بلا سے بھی بچاؤں میں گاہ میں تو میری قوت کی توجہ سے

وَشَدَّدْتَ انْزَارِي بِنَصْرِكَ وَقَالْتَ لِي

اور حکم کی تو نے پشت پر ہی بسبب اپنی نصرت کے اور گند کیا تو نے میرے لیے

مُسَبَّحِيَّةً وَخَدَّ لَتَهُ بَعْدَ جَمْعٍ عَدِيدٍ وَحَشْدَةٍ

آگے تیروں کی لڑکوں کو اور نا اسید کیا تو نے آگے بار جو دیکھو جمعیت بہت رکھتا تھا

وَأَحْلَيْتَ كَيْفِي عَلَيْهِ وَوَجَّهْتِ مَاسِدَهُ

اور بلند کیا تو نے مرتبہ میرا اُسے اور چھیر دیا اسی طرف وہ فریب پر

إِلَىٰ مَن مَّكَائِدِهِمْ أَلَيْسَ فِي قُلُوبِهِم عِلْمٌ

میرے لیے آئے وہاں کیسے نہ اور گراویں لے لے آئیں کہ اس کو کون سے

مَکْرٍ لَهُمْ وَلَهُمْ فِيهِمْ قَائِلٌ وَلَوْ هُوَ خِصْمٌ

مکر وہ گمراہ یا ہوتا تھا اور یہ شفا دی تو نے آئیں کہ یہ اور عداوت کو اور سے

عَنِ ظِلِّهِمْ وَقَدْ عَصَىٰ عَلَىٰ آتَانَا مِثْلَهُ وَآتَانَا

نمایا اور غائب آئیں گے کو اور بقیہ کی چیزیں چھلکیاں پانہ تون میں آتا تھا اور آتا

مَوْلَانَا قَدْ أَشَقَّتْ سَرَابٌ لِّهَاجِرَاتِنَا

پس گمراہ یا ہوتا تھا کیسے لے لے رہا ہے میں تو لائق حد اور لے رہا

سَرَابٌ مِّنْ مُّقْتَدِرٍ أَتَشْكُرُ وَفِي آتَانَا

ای چہ درو گار میرے ایسا ہوتا درو گار ہو تو کہ ہم پہلو پائیں ہونا اور اس سے

نَاسِلٌ نَّسِلٌ سَخِيٌّ مِّنْ رَّائِي رَأْيِي رَأْيِي

کہ جلدی نہیں کرتا درو گار نازل کر مکر و آل محمد چہ اور اہل کربلا

لَا تَصِيحُكَ مِنَ الشَّكْرِ رَيْنٌ وَلَا لَرَيْنٌ

شکر گرا دون میں اور نفات کے

مِنَ الدِّارِ أَكْرَيْنَ هَذَا لَيْسَ وَكَمْ مِنْ بَابِغِ بَعَانِي

ذکر کرنے والوں میں خدا دہرا اور یہاں شکر گرا ایسا تھا کہ میں نے کہا چہ

مَكَائِدِهِمْ وَنَصَبَ لِي أَشْرَافَ مَصَائِدِهِمْ وَوَكَل

کہہ اور لے لے لے اور جال لگایا میرے لیے واسطے شکار کرنے کے اور دیکھ

شکر گرا

بِئْتَقَدَّرَ عَاقِبَتُهُ وَأَضْبَارًا لِّيَ اِضْبَاعَ السَّيِّئِ

میری جستجو میں رہا اور سمیٹ کر بیٹھا میرے لیے جسطرح سمیٹ کر بیٹھتا ہوں درندہ

لِطَرِيدَتِهِ اِنْتَظَارًا لَّا اَنْتَ هَازِفٌ صَنِيعُهُ وَهُوَ

اپنے شکار کے لیے انتظار میں فرصت پانے کے درنا لیکر وہ

يُظْهِرُنِي بِشَاشَةِ الْمَلِكِ وَيَكْسِي لِي وَبِهَا

دیکھا میرے لیے بے شاشہ اور خوش آمد میرے سامنے کرنا ہوا اور کھانا دیکھا اور پیرا

غَيْرُ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَيْتَ اِلَهِي دَخَلَ سِرِّي وَبَشَّرَ

شگفتہ مجھے بلکہ میرے پاس ہر گاہ دیکھا تو نے اے میرے خداوند میں کہ اس کے اور میں نے کہا

مَا اَنْطَوَى عَلَيْهِ لَبْسُ نِكَاحٍ فِي مِلَّتِهِ وَاصْبِرْ

مجھے باوجود جو کہتے ہیں کہ میں نے اس کے اور میں نے کہا اور صبر کر

مَجْلِبًا اِلَيَّ فِي بَغِيهِ اَنْ كَسَتْهُ لَاحِمٌ سَاسِئٌ

کہ وہ سرگرم تھا اپنی بناوت میں ۔ مجھے بنگاون مار کر کیا تو نے اس کو کھیل

وَاَتَيْتَ بُنْيَانَهُ مِنْ اَسَاسِهِ قَصْرُ عَتَةٍ فِي زَيْلِهِ

اور روٹھا دیا تو نے اس کی بنیاد کو جو ہے جس کو دیا تو نے اُسے اس کو جو کھیل میں جو ہے یہ بنا تھا

وَاَسْرَدَيْتَهُ فِي مَهْوَى حَفْرَتِهِ وَجَعَلْتَ خَدَّ

اور گرا دیا تو نے اُسے اس کو کہ میں جو اس کے اور کیا تو نے اس کے زخاروں کو

طَبَقًا لِّتَرَابِ رِجْلِهِ وَشَغَلْتَهُ فِي بُكَائِهِ

خاک آلودہ خاک زیر پا اس کی اور جلا کیا تو نے اس کو بیمار یوں

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ حَبِيبًا

درود نماز کر محمد اور آل محمد پر اور دعا کر مجھ کو اپنے

مِنَ الْمُكْرِمِينَ وَلَا تُفَكِّرْكَ مِنَ الدُّنْيَا كَرِيمًا

مکرزوں میں اور نہ تو فکرت سے دنیا سے دور کر دے

إِلَهِي وَكَرِّمْ مِنْ حَاسِدِي شَرِّ قَوْمٍ مُسِيئِينَ

خدایا تو از دشمنان من و از بدترین قوم و از بدترین

يُخَيِّطُهُ وَمَسْلُوقِي جَمْعٍ لِسَانِهِ وَوَحْيَةٍ لِي

ای شخص را و از غیبی و از آواز پند بخشد و از زبان من و از وحی

لِي فِي رُوحِي عَيْنِي وَوَحْيِي عَيْنِي وَجَعَلْ

برای من در روح من و برای من وحی و برای من

عَيْنِي عَيْنِي وَوَحْيِي عَيْنِي وَوَحْيِي عَيْنِي

و برای من وحی و برای من وحی و برای من وحی

سَلِّ فِيهِ فَتَادِيكَ يَا رَبِّ مُسْتَجِيبًا يَا رَبِّ

درود نماز کن بر او ای پروردگار من و ای پروردگار من

وَمِنْ عَدُوِّكَ مُتَوَكِّلًا عَلَى مَالِكَ أَمْرًا

و از دشمنان تو و متوکل بر مالک امر

مِنْ حَسَنٍ دَفَاعِكَ عَالِمًا أَنَّهُ لَنْ يُضْطَرَّ

از حسن و از دفع تو عالم آنکه او را ضرورت

مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كَفِّكَ وَأَنْ لَا تَمْرُقَ الْفُؤَادُ

جو نہاہ لیتا ہے اور چہرے مایہ حیات اور حفاظت کے اور یقین رکھتا ہے کہ کانٹہ نہ پھنکے اور

مَنْ كَبَّرَ إِلَى مَقِيلٍ لَا يُصَارِيكَ حَصْبُ نِيْنِي

اگر شخص کو جو پہاڑ ہے لڑنے لگا او یا واسے قدرت پوری ہے پس پاد دی تو نے ٹھکانے

مَنْ بَايَسَ بِدِقْدُرِكَ فَكَانَ السُّجْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ

ظلم سے سادہ قدرت اپنی کے پس لاق حوا و کبر اور بزرگوار سے اور اس قدر کہ

لَا تَشْلُبُ وَفِيَّ أَنَا لَا تَجْعَلُ صِلَ عَلَى مَحَلِّ

کو کسی مغلوب نہیں ہوگا اور ایسا صاحب ماعل اور قادر ہو کہ جلد ہی نہیں کرتا دوسرے نازل کر محمد

وَالْأَشْهَادُ وَاجْعَلْنِي كَنُفَيْكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ

اور آل محمد پر اور داخل کر مجھ کو ایسے شکر گزاروں میں

وَلَا أَرْيَاكَ مِنَ التَّائِبِينَ إِلَيْهِ وَكَرَمِهِ

اور نہات کے تو کریمہ والوں میں خداوند اور پسا

مَحَابِبِ مَكْرُوهُ قَدْ جَلِيَتْهَا وَسَمَاءُ رِضْمَةٍ

گہرائیں کبریات زمانہ کی یہ تحقیق کہ بشارتوں نے انہیں اور آسمان نعمت کا

أَهْلُ طُرُقِهَا وَقَدْ أَوَّلَ كَرَامَةِ أَجْرِهَا وَأَعْيُنُ

کہ برساتا تو نے اُسے اور شریح انعام و کرامت کی کہ عاری کہیں تو نے اور چشمے

أَحَدُ أَثَرِ طَمَسَتْهَا وَأَنَاشِئَةٍ رَحْمَةٍ نَشْرَتْهَا

خداوند زمانہ کے کہ بندہ کہہ دیتے تو نے اور تازہ رحمتیں کہ نظام کہیں تو نے

وَجَنَّةٍ عَافِيَةٍ لِّبَسَاتِهَا وَعَوَاصِرٍ كَرِيمَاتٍ كَتَبْنَاهَا

اور لباس عافیت کے بنایا تو نے اُسے اور شدائد پر نچ واپس کرنے کے دو کیا تو نے انکو

وَأَمْوَرٍ حَبَارِيَّةٍ فُذِّرتُهَا لَمْ يَجْعَلْ لَكَ طَلَبُهَا

اور بہت سے امور حباری پہنچنے والے کہ تو نے ایسے میں بابت نہیں کی تھی کہ میں نے اس کا طلب کیا

وَلَمْ تَمْنَعْ عَلَيْنَا إِذْ أَسْرَدْنَا فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ

اور ہمیں میرا بھی کی تجھے جس وقت قصد کیا تو نے اُن امور کا پس تو لاتی خدا و شکر عزا ہے اور کا تیرے

مِنْ مَقْصِدٍ لَا تَغْلِبُ وَذِي آتَاةٍ لَا تَنْجَبِلُ

تو ایسا قہار و توانا ہو کہ کسی غلبہ میں نہ ہوتا ہو اور ایسا صاحبِ آتائے کہ وہ نہ ہوتا ہو

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَا يَحْجُوكَ

درود نماز کی محمد اور آل محمد پر اور داخل نہ ہو انکو اپنے

مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا آتَاكَ مِنَ الدَّاكِرِينَ

شکر گزاروں میں اور اپنی نعمات کے ذکر کرنے والوں میں

إِلَهِیْ وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقَتْ وَ مِنْ

خداوند ااور بسا گمان کچھ جو میں نے تو نے درست اور سچ کر دیا ہے اور بہت

عَدِمَ أَفَّاكِي جَبَرَتْ وَ مِنْ مَسْكَنَةٍ قَادِحَةٍ

تنگرستی کا سکی راہوں کو بند کر دیا تو نے اور بہت درویشی سنگین کے

حَوَلَتْ وَ مِنْ صَرْعَةٍ فَهَلَكَةِ النُّعْشَتِ وَ مِنْ

پہچان نہ ہونے والی اور اکثر افتادگی ہلاک کرنے والی سے کھٹکھٹائی اور بے کھٹکھٹائی اور

مَسْئَلَةٌ أَرْحَمَ لَا تُسْئَلُ يَا سَيِّدِي عَمَّا تَقْدِرُ

مشتقوں کو کہ دفع کیا تو نے نہیں پیش کیا جاتا تو ایسا میرے اُس چیز سے کہ نہ ہو تو

وَهُمْ يُسْأَلُونَ وَلَا يَنْقُصُكَ مَا أَنْفَقْتَ وَلَقَدْ

اور تمام مخلوق پر مشی پے باوینکے اور زمین کی اور نقصان پہونچتا ہو کہ کہ تو نہیں کرتا ہوا اور

سَيِّئَاتٍ فَأَتَوَيْتُ وَلَمْ تُسْأَلْ فَأَبْتَدَأْتَ

جب تجھے سوال کرنے ہیں سائل میں تو عطا کرتا ہو اور پھر سوال کرتے تو ابتدا عطا کرتا ہو

وَأَسْمِعْ بَابُ فَضْلِكَ فَمَا أَكْدَيْتَ أَبَدْتَ إِلَّا

اور جب طلب بخشش کی دروازہ کرم سے تیرے پس نہ بخل کیا تو بے اور نہ راضی ہوا تو سوا

إِنْعَامًا وَامْتِنَانًا وَلَا تَطُولَ يَا رَبِّ وَإِحْسَانًا

انعام اور احسان کے اور سوا اسے فضل اور عنایت کے ای پروردگار میرا اور سوا اسے احسان کے

وَأَبَيْتُ يَا رَبِّ إِلَّا أَنْتَ هَاكَ حُرْمَاتِكَ وَاجْتِرَمَ

اور میں نے محکم بنوا ای پروردگار میرا سوا پاساری کے تیرے حریمات کے اور جڑا کرتے

عَلَى مَعَاصِيكَ وَتَعِدُ يَا لِحُدُودِكَ وَعَفْلَةً

اوپر تیرے گناہوں کے اور بجا و کرتے تیرے احکام کے اور سوا غفلت کے

عَنْ وَعِيدِكَ وَطَاعَةَ لِعِدْوِي وَعَدُوِّكَ

وعدۂ عذاب سے اور سوا طاعت کے واسطے شیطان کے کہ دشمن ہو اور میرے ہمارے دشمن ہو

لَمْ يَمْنَعْكَ يَا إِلَهِي وَنَاصِرِي إِخْلَاقِي بِالشُّكْرِ

نافع نہوا تجھ کو ای پروردگار میرے اور ناصر میرے قصور میرا شکر کرنے میں

عَنْ اِيْمَانٍ اِحْسَانِكَ وَلَا حِجْرٍ فِيْ ذٰلِكَ

نام ایمان تیرے سے اور نہ ایمان بکامیابی میں ہے

عَنْ اَرْثَاكَ بِمَسَاطِيْطِكَ الْكُفْرِ وَهٰذَا مَقَامُ

بہکاؤں پر، گناہوں سے خداوند : مقام ہے

عَبْدٍ دَلِيْلٍ اَعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّوْحِيْدِ وَافْتَضَلَ

بند : دلیل کو کہ اعتراف کیا آئے تیری وحدانیت کا اور افتخار کیا

عَلَى نَفْسِهِ لَكَ بِالتَّقْيِيْنِ فِيْ اَدَاءِ عَقْدِكَ

اپنے اوپر : ساتھ تصور کی اپنی ادائیگی میں تیرے سے

وَتَشْهَدُ لَكَ بِسُبُوْعِ نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ وَبِوَسِيْلِهِ

اور گواہی دے گی واسطے تیرے ساتھ کمال نعمت تیری کے اور اپنے اور ساتھ بہت سے

مَا دَاوَتْكَ مِنْهُ وَاحْسَانِكَ اِلَيْهِ وَهَبْنِيْ

نعمات تیری کے نزدیک اپنے اور ساتھ ایمان تیرے کے طرف اپنے اور عطا کر تو مجھے تیرے سے

يَا اِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ مِنْ فَضْلِكَ مَا اُرِيْدُكَ اِلٰى

ای پروردگار میرے اور آقا میرے فضل اپنے سے اُس چیز کو کہ ارادہ کر رہا ہوں تیرے کا وہ طریقہ

رَحْمَتِكَ وَاتَّخِذْهُ سَلَامًا اَعْرَجَ فِيْهِ اِسْمُ

رحمت تیری کے اور قبول کر دو اس کو زینہ رحمت کروں بسبب اس کے نام

مَرْصَاتِكَ وَامِنْ يَدِهِ مِنْ سَخَطِكَ يَعِزُّ يَدَكَ

در شامندی تیری کے اور امان پاؤں بسبب اس کے غضب تیرے سے بحق عزت تیری کے

يَا رَبِّ مَن مَّقْتُلِي دَلَّ ثَغْلَبَ وَفِي أَنَا

ایہ پروردگار میرے ایسا قاتل اور قاتل جو کہ کبھی نہ قتل ہو سکا اور ایسا قاتل جو کہ قاتل

أَتَجْعَلُ صَلَّ عَلَى النَّبِيِّ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ

کہ جس کی نین کرنا درود نماز کر دوں محمد اور آل محمد کے اور داخل کر دوں

لَا تَعْمَلُكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَوْلَاكَ مِن

اچھے نیکو کاروں میں اور نجات کے

الَّذِ اكْرَيْنَ إِلَهِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَوْسَى وَأَصْبَحَ

ذکر کرنے والوں میں خداوند اور بہت ایسے بندے ہیں کہ شام صبح ہوتی ہو تاکہ

مَنْ قَدَّمَ مَوْجِعًا مَدُّ نَفَا فِي أَنْبِيَاءِ وَعَوِيلٍ

درجہ لیکر بیمار اور درد مند اور دائم المرض ہیں ساتھ نالہ و فریاد

يَا رَبِّ فِي غَمٍّ وَلَا يَجِدُ حَيْصًا وَلَا يَسِيرُ

اخطاب کرتے ہیں اس پر غم میں اور نہیں پاتے ہیں جگہ بچھڑنے کی اور نہیں گواہ ہوتا ہو کہ

طَاعًا مَّا وَلَا يَسْتَعِيذُ بِشَرِّكَ وَلَا يَسْتَطِيعُ

کھانا اور نہیں خوش آتا نہیں ہوتا اور نہیں قدرت رکھتے ہیں

ضَرَّ أَوْ لَا تَفْعَلْ وَهُوَ فِي حَسْرَةٍ وَتَدَامَةٍ وَأَنْ

ضرر کی اور نہ فتنہ کی اور وہ حسرت وندامت میں گرفتار رہتا ہو اور

فِي حَيَاةٍ مِنَ الْيَدَنِ وَسَلَامَةٍ مِنَ الْعَيْشِ

حیوت جسمانی رکھتا ہو اور بلا ہستی زندگی کرتا ہو

وَأَنَا فِي أَمْنٍ وَأَمَانٍ وَكُلُّ أَيْمَةٍ وَعَافِيَةٍ مِنْ ذُلِّ الْإِثْمِ

اور میں امن اور امان اور اطمینان خاطر اور عافیت میں ہوں ذل الایمہ

كُلُّهُ فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرِكَ لَا تَنْتَلِبُ وَهَيْئُ

آفت سے پس تو لائق حمد اور شکر ہی ہے۔ ذکا بہ ایسا تو دروہا تو کو کہ جس کی تائید ہو ان کے

أَنَا لَا تَجْعَلْ حَاجَتِي عَلَى شَيْءٍ وَلَا تَحْمِلْ وَاعْبُدْ عَافِي

صاحب مل اور تو نہ جو نہ باری میں نہ کرو نہ نہ نہ کرو نہ مجھ اور الیٰ عافیت اور باری کر کے

إِلَّا تَعْلَمَكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا تَزِلَّكَ مِنَ الْإِكْرَامِ

اے جسے شکر گزاروں میں اور نہ تات کے ذکر کرنے والوں میں

يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَكَرَّمْ مِنْ عِبْدِي أَمْسِي وَأَصْبِحْ مَعَنَا وَلَا

ای پروردگار اور ای آقا ہی بہت سے تیرے بندوں میں ایسے ہیں کہ سلی شام کی عبادت اور صبح کی عبادت

مَكْبَرًا يَا حَمِيدُ يَا بَدِي الْعَدَاةَ لَا يَرَحْمُهُ فَعِيدُ

وزیر عبادت میں زلفار اور عقیدہ ہوتا ہے دشمنوں کے کو وہ رحم نہیں کرتا اور عبادت

مِنْ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مَنْقُطًا عَنْ إِخْوَانِهِ وَيَكْرَهُ

اپنے اہل و عیال سے جدا ہیں اپنے دوستوں سے اور شکر سے

يَتَوَقَّعُ كُلُّ سَامِعٍ بِأَيَّةٍ قَتْلَهُ يَقْتُلُ بِهِ وَبِأَيَّةٍ مِثْلِهِ مِثْلُ

اور منتظر ہیں ہر سامع میں کہ کس طرح قتل کیے جاویں گے اور کونسی بدسلوکی کی عبادت

بِهِ وَأَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ

ان کے ساتھ اور میں عافیت میں ہوں ان سب آفتوں سے بیش لائق حمد اور شکر ہی ہے اور باری کر کے

شَرِبَتْ مِنْ مَاءٍ أَوْ حَبَّةٍ مِنْ مَالِهِ أَوْ نَظَرَتْ إِلَى

ایک جرمہ پانے کی اور ایک دانہ کی اپنے مال میں سے اور دیکھنے کی طرف

أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَلَا يَقْدِرُ عَلَيْهِمَا وَأَنَا فِي عَائِلَتِهِ

اپنے اہل و عیال اور ولد کے اور نہیں قدرت رکھتے ہیں اور نہ دیکھ اور میں بھی عائلہ کی ہوں

مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَا تَحْمَدُ يَا رَبِّ مِنْ مَقْصِدِي

ان سب امور سے پس تو مانع حمد اور شکر ہر ای پور ذکر و تہلیل و اسما نام و درود و تہنات

لَا تَغْلِبْ وَذِي أَنَا لَا تَعْجَلْ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

محمد مفلوب نہیں ہوتا اور ایسا صاحب قائل اور وفار ہے کہ اگر جلد ہی نہیں کرتا درود و تہنات کر اور تہنات

مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَا تَعْمُوكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا أَرْسَلْكَ

مجھے اور داخل کر محمد اپنے شکر گزاروں میں اور تہنات کے

مِنَ الَّذِينَ أَلْزَمَ الْإِلَهُ وَكَلَّمَ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ

ذکر کرنے والے میں اور معبود پیر اگر تیرے بندوں میں ایسے ہیں کہ شام و صبح کی تمہارے

فِي ظُلُمَاتِ الْبَحَارِ وَعَوَاصِفِ الرِّيَّاحِ وَالْهَوَالِ

پہنچ تاریکی طوفان دریاؤں کے اور تیز اور تند ہواؤں کے اور ہشتون دریا

وَالْأَمْوَاجِ يَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَالْهَلَاكَ لَا يَقْدِرُ عَلَى

اور لٹن موجوں کے کہ متوقع غرق ہونے اور ہلاک ہو جانے کا ہی اور نہیں قدرت رکھتا کہ

نَيْلِهِ أَوْ مَبْتَلَى بِسَاعَةِ أَوْ هَدْمَ أَوْ غَرَقَ أَوْ شَرَفَ

کسی میلہ کی یا مبتلا ہی پہنچا کرے میں یا مکان کا گرنے میں یا دوشین میں یا دم کیلے میں

الغیر
الغیر
الغیر

LYTTON LIBRARY, ALIGARH.

DATE SLIP

This book may be kept

FOURTEEN DAYS

A fine of **one anna** will be charged for
each day the book is kept over time.

--	--	--	--

